FULL OFICIAL DEL DILLUNS
DE BARCELONA

DILLUNS, 11 DE GENER DE 1932 — ADMINISTRACIÓ : CASA DE CARITAT : MONTALEGRE, N.º 5 : BARCELONA : TELÈFON 24770 — NOMBRE 316 : 10 CÈNTIMS

AL CEMENTIRI NOU

HOMENATGE PÓSTUM A LA MEMORIA DE JOSEP PUIG I ESTEVE I ALFRED BERTRAND I ILLA

Ahir, diumenge, es complia el primer aniversari de la mort del que havia estat president i gran animador del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, regidor de l'Ajuntament de Barcelona i, sobretot, model de patriotes, Josep Puig i Esteve. Per tal de commemorar aquesta data, la Junta directiva del dit Centre invità els seus socis i tots els amics i admiradors del finat que volguessin sumar-s'hi, a la cerimònia de dipositar unes flors a la tomba que guarda les despulles d'aquell notable patrici.

La cerimònia fou completada en deixar unes altres flors a la tomba d'Alfred Bertrand i Illa, ex-president també del mateix Centre i mort, igualment, en el mes de gener de l'any passat, pocs dies després d'haver finat Josep Puig i Esteve.

A desgrat de la intimitat de l'acte, quan arribà, a dos quarts de dotze del matí, el Consell directiu del Centre, a l'entrada del Cementiri Nou — que era el lloc fixat per a reunir-se — ja hi havia una gran concurrència que s'esperava per a prendre part a l'acte.

Formada la comitiva per tots els assistents i un cotxe en el qual hi havia totes les corones i rams de flors, aquella s'encaminà cap al departament del Cementiri dit de Santa Eulàlia, illa 3.ª, i, davant la tomba n.º 276, on hi ha sepultat l'ex-president del Centre, Josep Puig i Esteve.

Entre els assistents veiérem els senyors Casals, Vallejo, Güell, Aubeyzon Nadal i Vicents, Nadal i Blanc, Carreres, Magrinyà, germans Sersanedes, Segura, Codina, Alcàntara, Boronat, Cebrià, Alié, Latorre, Terrats, García, Cruanyes, Font, Alabart, Sala, Sentís, Rigol, Soler, Llobet, Riumelló, Cera, Enric Ribot, Josep Ribot, Herrera, Mentruit, Niubó, Granell, Batlle i molts altres que sentim no recordar en aquest moment. També hi havia un gran nombre de dames; d'aquestes recordem la senyora i filles Aubeyzon, Maria Rosa Vidal i Marraco.

A més del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, hi havia representacions de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, Villa de Salut L'Aliança, Pàtria Nova, Orfeó Graciene, Germandat de l'Orfeó Català, *Ressorgiment* i *Catalunya* de Buenos Aires, Mútua d'Empleats i Dependents del C. i I., La Nova Catalunya i Centre Català de L'Havana, Germanor de Santiago de Xile, Federació de Socors Mútus, etc.

Davant la fossa foren dipositades una corona de flors de la Junta directiva del Centre, una altra del Gremi de Viatjants de la mateixa entitat i un ram de flors tramès pel governador de Tarragona, senyor Noguer i Comet, i un altre de la família García. Tots els rams i corones eren adornats amb llaçades catalanes.

El senyor Casals, actual president del Centre, s'adreçà, amb veu vibrant d'emoció, als reunits, dient-los:

— Companys: En nom del Centre he de donar-vos les més expressives gràcies per la vostra assistència en aquest acte de retre homenatge a aquells que, amb un encert tan lloable, ens indicaren el camí a seguir tots junts. Nosaltres no hem fet altra cosa que seguir llurs petjades. Per això guardem dobles motius de gratitud als companys que avui homenatgem, i la mort dels quals s'esdevingué pocs dies abans de la normalització en la vida del nostre Cetnre. En mala hora, doncs, moriren. Però jo crec que si no s'hagués esdevingut la seva mort aleshores, haurien mort ara, en veure que quan Catalunya té a l'abast de les seves mans la llibertat, els catalans és quan més es destrrueixen entre ells... No haig de fer sinó recomenar-vos, i recomenar-me a mi mateix, de tenir ben present a aquells nobles amics i continuar avant, seguint el seu alt exemple...

Emocionats per les paraules del senyor Casals, deixaren els assistents aquell lloc i es dirigiren al departament de la Misericòrdia, illa 3.ª, fins a la tomba n.º 541, on jauen les restes de l'altre ex-president del Centre, Alfred Bertrand i Illa.

Dipositada la corona, amb una gran llaçada amb els colorrs de Catalunya, el senyor Casals, pronuncià les següents paraules:

— Davant d'aquesta tomba he de dir-vos el mateix que he dit de l'amic Puig i Esteve. Ja heu sentit que amb les meves paraules també em referia a l'Albert Bertrand. Aquest fou un exemple d'optimisme personificat. En els temps més durs de les persecusions, ell fou el que ens infiltrà l'afany de lluita, l'optimisme constant. Retem, doncs, l'homenatge als amics ja desapareguts, que tan bon exemple ens deixaren del camí que hem de continuar, si ens és possible.

Igual com l'anterior, el parlament del senyor Casals fou acollit amb mostres d'aprovació.

Eren dos quarts d'una quan, finida la cerimònia, la comitiva es disgregà.

L'ACTUALITAT POLÍTICA

MIQUEL MAURA, MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ DEL PRIMER GOVERN DE LA REPÚBLICA, PRONUNCIÁ AHIR, A MADRID, UNA CONFERÈNCIA, EN LA QUAL FIXÁ LA SEVA POSICIÓ EN FRONT DELS PROBLEMES QUE HAN D'ÉSSER DEBATUTS A LES CORTS

Madrid, 10. — Al Cinema de l'Opera ha pronunciat un discurs l'ex-ministre de la Governació Miquel Maura.

Mitja hora abans de començar la conferència, els voltants de l'esmentat cinema estaven plens de gent, que pretenia entrar amb tot i no dur invitació.

El cinema de l'Opera està completament ple, i són moltes les persones que anaren a escoltar les paraules del senyor Maura. Entre el públic, hi vegérem els senyors Sànchez Guerra (Josep), Comte del Moral de Calatrava, Salvatella, Rodado Gil, doctor Marañón, Josep Ortega i Gasset, Lladó, Martínez de Velasco, Manuel Salas, general Burguete, Agramonte, Ossorio i Florit, García Molina, Montiel, Pardo Urgapilleta, Manuel Pérez, Leopoldo Palacios, Buendía, Recasens i Sitges, Huesca, Hilario Pérez, Tapia, Ayesta i molts d'altres.

Per a beneir el canvi de règim — començà dient — n'hi hauria prou en contemplar el canvi que ha sofert la política. Hom viu la política com no ha estat jamai viscuda. Les classes conservadores que vivien apartades, avui es mouen i s'estremeixen, i àdhuc les extremes dretes avui m'injurien anònimament, sota el senyal de la Creu, que és com entenen el sentiment del catolicisme. Si sapigués que passat això havien de tornar al seu ensopiment, on anem, contestaria: On voleu anar?, i a això vinc.

Abans he de liquidar un deute de cortesia. Fa prop d'un mes, el mestre dels mestres, Ortega i Gasset, pronuncià un discurs en el qual m'al·ludí dues vegades. Una, en una afirmació, i l'altra, en un requeriment, i recollint la primera, he de dir que l'hora ja ha sonat, perquè fins ara República i Govern eren una mateixa cosa, i esgarrapar aquest era atacar aquella; però establerta la institució fonamental podem, ja parlar amb plena llibertat, i vaig a liquidar la meva responsabilitat de gestió dins el Govern.

Declaro que accepto totes les responsabilitats que m'incumbeixen, menys dues: les que afecten la crema de convents i la tramitació de la qüestió catalana. (*Ovació.*) Les accepto totes, no per conformitat amb tot el que s'ha fet, ans bé, perquè l'obra cal mirar-la en conjunt. El Govern no significava una cosa que regia sense més normes que la seva pròpia voluntat, i tenia, per tant, una flexibilitat que no pot tenir un Govern normal sotmès a una llei rígida. Un exemple d'això ès el que ha esdevingut amb els Ajuntaments Jo vaig ésser requerit perquè s'anullessin les elecions municipals allí on es formulaven protestes; m'hi vaig negar perquè em semblà una injustícia i, a més, innecessari. Alleguen els que defensaven el criteri contrari, el que féu Cànovas del Castillo l'any 1875, però es produïren els successos de maig, i davant d'aquella efervescència, calia romandre impassible davant una guerra civil a cada Ajuntament o anullar les eleccions, però amb una condició, que no arribessin les eleccions generals sense que prèviament hom hagués celebrat les municipals en aqueixos Ajuntaments; i així es féu. L'agitació la promogueren els elements d'esquerra en moments en què emparant el Govern no hi havia ningú.

Anem a tractar de la crema dels convents. Ni la vaig acceptar, ni vaig guardar silenci; primer, perquè em reservava davant els meus companys l'explicar la veritat quan pogués fer-ho sense dany per a la República; segon, perquè els homes públics ens devem a la nostra significació, que és el passaport per a caminar per la vida pública; i tercer, perquè jo em veig acusat tots els dies per les extremes dretes d'haver estat el causant o haver-ho consentit; i no he sentit alçar la veu dels meus companys de Govern per a dir que això és una injustícia; vagin, però, per endavant aquestes dues advertències: primera, que vaig a exposar fets sense crítica ni acusacions ni noms; segon, que fins a tal punt s'ha polaritzat la política en un fet, que aquesta l'ha d'esborrar. Perquè per a demostrar la meva afirmació del que va ocórrer l'any 1909 s'han viscut catorze anys. El novembre de 1930 es trobava una tarda reunit a casa meva, com de costum, el comitè revolucionari, i hom tractà del repartiment de carteres; em fou oferta la de Governació, i jo m'hi vaig oposar perquè vaig creure que els homes de la meva generació havien de restar a retraguàrdia com una reserva per a la República. Els meus companys s'obstinaren, i jo vaig dir que per acceptar-la tenien tots d'afirmar el mateix concepte que jo respecte de l'autoritat i del seu exercici. A aquesta reunió crec que no hi varen venir els socialistes, perquè encara no havien començat a concórrer-hi. Jo tenia la preocupació que si triomfava la revolució la tasca del ministre de la Governació havia d'ésser molt ingrata, i jo vaig dir que els desordres que naturalment havien de produir-se durarien fins un minut després de traspassar jo el dintell del Ministeri, perquè la força pública els reprimiria.

Durant el primer mes, la tranquil.litat fou absoluta. Sobrevingueren els esdeveniments de maig; aleshores que uns joves mal aconsellats promogueren un aldarull en eixir d'un cercle monàrquic. Jo era a l'hort, arribí a Madrid a les dues de la tarda i estiguí al lloc on es produïren els successos, i tot restà apaivagat. A les tres em digueren que hom pretenia assaltar un diari del matí, la qual cosa s'evità. A les cinc, els ministres feien cap al Consell; els ànims estaven molts excitats, i a les set de la tarda la Porta del Sol era curulla de gent. Jo vaig exposar la necessitat d'esbandir la Porta del Sol, però els meus companys s'obstinaren en què no, perquè era el poble republicà. Vaig passar la nit escoltant des de Governació els crits on es demanava la meva destitució. De matinada arribà a Governació una comissió de l'Ateneu autoritzada per un ministre, i es llegiren després, des del balcó, les conclusions acordades en una reunió que havien tingut; entre elles hi havia la meva destitució i el desarmament de la guàrdia civil, la qual, aplegada al pati, escoltava, naturalment, la seva lectura. La Porta del Sol quedà neta arran d'un incident; s'oïren dos trets, i no hi quedà ningún.

Un espectador interromp el senyor Maura, i demana que digui el nom del ministre que autoritzà els ateneistes per realitzar aquell acte. El senyor Maura diu que li plauen les interrupcions, però que no dirà, perquè s'ho ha proposat i ho ha advertit, cap nom, passi el que passi.

Vaig anar a casa a les set del matí, i assabentat que era declarada la vaga general, cosa que em temia la matinada anterior, per la qual cosa vaig demanar autorització per treure forces al carrer i em fou denegada; vaig trucar per telèfon a un dels meus companys, i vaig reproduir la demanda, que igualment fou denegada. posat que, segons deien, es reunia el Consell a les deu del matí. A migdia arribà la notícia del primer assalt, el del convent dels jesuïtes, i un ministre, en pretendre jo treure la força al carrer, pronuncià aquestes paraules: "Tots els convents de Madrid no valen tant com la vida d'un republicà. Si la guàrdia civil surt al carrer, jo dimiteixo." Aquest criteri de no treure la força al carrer fou adoptat per la majoria dels meus companys, i jo vaig presentar la dimissió. Vaig fer veure als meus companys que adhuc es ventilava el crèdit d'Espanya a l'exterior, i vaig actuar com poguí per salvar allò que bonament era possible. En arribar a casa, vaig escriure una carta al President, on insistia en la meva dimissió; però persones per les quals sento molt de respecte, em desenganyaren de trametre aquesta lletra. A les deu de la nit em reuní amb els meus companys, i el panorama havia canviat totalment, car vaig veure que predominava el criteri que allò que ocorria havia de canviar; aleshores vaig fer una proposició, que perquè jo continués en el càrrec havia d'ésser acceptada.

Jo tenia la creència de què l'ocorregut a Madrid s'estendria a les províncies, i vaig passar la nit parlant amb els governadors; la major part d'ells compliren amb el seu deure ajudats pels republicans i socialistes, on, agrupats en guàrdies cíviques, feren el paper de la Guàrdia civil; però d'altres, i algun com el de Màlaga, les autoritats civil i militar demostraren no tenir la noció de dignitat del càrrec, i, a més cometeren la fellonia de no dir-me res dels successos. Al Consell de la tarda vàreig presentar les condicions per tal de continuar en el càrrec: primer, destitució de les autoritats que no compliren amb el seu deure; segon, completa llibertat en la qüestió de l'ordre públic, de la qual cosa en donaria compte als meus companys un cop jo hagués pres les determinacions necessàries. I a aqueixes dues propostes, s'hi uní una, molt digna d'agraïr, del President del Consell, que diu que tot i declarat l'estat de guerra, la direcció de la qüestió de l'ordre públic la portaria el ministre de la Governació.

Jo crec, en la meva conciència de catòlic i de governant, que com plí amb el deure. Me'n podia anar i vàreig restar, Ho vaig fer bé? Ho vaig fer malament? (Veus: *Bé, bé.*) Així ho crec jo, puix que en els cinc mesos següents vàreig poder evitar molts mals a Espanya i a la República.

Anem at ractar del panorama polític del moment: Corts, Govern i Partit.

Parlar de què aquestes Corts han acabat la seva missió, és perdre el temps. Fins hi ha hagut qui les ha nomenat faccioses. Hi ha un fet, i és el de què aquestes Corts estan divorciades amb l'opinió. Això és evident. Totes les constituients s'erigeixen en moments de tensió espiritual, revolucionària o reformadora, i el que va a elles és l'escuma del seu esperit. Per això l'esperit de les Corts no pot sintonitzar amb l'esperit nacional, i inevitablement sorgeix el divorci. Els extremistes creuen que les Corts no han fet res, i en canvi els moderats diuen que han anat massa de pressa, però és que hi ha algú que vulgui carregar amb la responsabilitat de disoldre-les? Les Corts han de viure el que hagin de viure per tal de deixar ben net el camí, sense sortir-se de la Constitució.

Jo no vull parlar de la crisi última, perquè vaig poder fer-ho al Parlament i no ho vaix fer per patriotisme, i ara seria delicat fer-ho.

Ací, en realitat, hi ha un Govern que no té majoria a les Corts, després del que ha declarat l'Esquerra Catalana, i que viu sota el control i l'ajut dels socialistes. Això és un bé o és un mal. Jo ja sé que en aquests moments seria popular declarar-se contra els socialistes, però ultra que l'acte seria ridícol, seria, també, injust i inhàbil. Seria una injustícia, per què? Què deu Espanya als socialistes? Doncs li ho deu tot; és a dir: primer aixecar el nivell de la classe treballadora i organitzar-la; segon, haver collaborat amb noblesa per instituir el nou règim, cedint els interessos de classe davant els interessos nacionals; tercer, haver tret la classe treballadora de l'acció directa i haver-la organitzat mentre els monàrquics i els republicans no se'n preocupaven. (Ovació.) Tot això deu Espanya als socialistes. I de què vulguin reivindicacions de classe? Però, és que la clase conservadora no demana el mateix per ella?

Aquests mots de l'orador són interromputs amb una gran ovació.

Quin és el motiu de l'hostilitat contra els socialistes? Doncs, res: és purament una qüestió de ritme; per a les classes populars, el ritme és lent, i per als conservadors, és accelerat. Però, és que té alguna cosa a veure tot això amb la qüestió de si els socialistes han d'estar o no al Govern? No.

Mentre jo sigui governant, no eixirà ni un mot dels meus llavis per a condemnar els socialistes; però crec que, en aquest moment, llur presència al Govern no els beneficia. Ara cal un Govern fort i homogeni, car veiem que els socialistes han d'optar entre el deure de governants i els interessos de classe que representen. Guanyen amb això els socialistes i l'agilitat del Govern? El Govern que té la iniciativa parlamentària, té de portar a les Corts la tasca preparada als Consells de ministres, i els socialistes tenen de passar per lleis de sentit burgès o els republicans per les de tendència socialista. I en aquests moments hi ha qui desconegui que l'economia espanyola pateix un colapse gravíssim?

La primera condició perquè es pugui portar a terme els avenços de sentit socialista, és que almenys estigui davant una economia nivellada.

Resta fora del Govern la gran força del Partit Radical, amb el seu cabdill al front, al qual ha vingut a afegir-se el prestigi de Melquíades Alvarez i de les forces que el segueixen. Aquest féu una crida als homes governamentals perque passessin al costat del cabdill radical, i com jo em considero governamental em sentí al·ludit, no per la força, que no en tinc cap, sinó perquè sóc governamental fins al moll de l'os. (Rialles.) La positura del senyor Lerroux és, en realitat, aquesta. Jo estic disposat a governar, però no amb aquestes Corts. Primera reflexió: No es pot governar amb unes Corts que tenen al seu darrera la força que donen cent diputats. Quan anava per Espanya en campanya electoral era amb la pretensió de reunir vots per governar, vots que el poble em donà perquè governés. Dir que no puc fer-ho amb aquestes Corts, és tant com demanar que per a governar hi ha que dissoldre-les, i això és tant com demanar a l'opinió un vot de confiança per embarcar-se per cinc anys; però amb quin rumb? Al Pol o a l'Equador?

Davant el silenci del senyor Lerroux, em cal dir el programa del Partit Radical per saber a què ens hem d'atendre. Heu's ací: Ensenyament laic i gratuit, dissolució de les ordres religioses, prohibició de l'ensenyament als religiosos, expropiació de torres, etc.

Llegeixo tot això, però a mi no m'afecta. (Ovació.) En oposició a aquest programa, el senyor Lerroux ha anat per Espanya parlant en un to conservador i de vegades ultra dretista, i per altra part, ha defensat a les Corts, amb entusiasme la seva minoria, el panorama del programa radical i, a més, ha votat la Constitució. Quan Melquíades Alvarez demana ajut al senyor Lerroux per estimar que representa l'ordre i l'autoritat, em cal dir que els seus principis no poden estar vinculats en un home, perquè han d'ésser comuns a tots els partits i perquè són poc bagatge per aquests cinc anys de Govern. El senyor Lerroux té la necessitat de dir on està, perquè sapiguem tots a què atendre'ns, i que parli d'una vegada sobre si es pot anar amb els radicals o si cal anar amb els conservadors.

Jo tinc un problema a resoldre, perquè no he pasat dotze anys conspirant ni m'he acomiadat dels meus afectes caríssims pel sol plaer d'estar a un i altre costat de les fronteres. Jo he somniat en una nova Espanya, una Espanya gran, i veig organitzades les forces d'esquerra, i veig igualment organitzada la classe treballadora, i penso, qui empara la classe conservadora? Dissoltes les Corts, com quedarà aquest estament? Jo no tinc temperament de cabdill ,i declaro que comença a caminar; els que vulguin que em segueixin, i des que veuré al meu costat una persona de prestigi, però amb la mateixa fe que jo, passaré immediatament a ésser el segon, el quart o el que sigui. Per això requereixo una minoria que ha demostrat la seva fe republicana d'homes nets perquè vinguin, no amb mi, sinó al meu costat, ara que estan acèfals per l'obligada absència del seu cap, i requereixo també aqueixos diputats aillats, independents, perquè vinguin amb nosaltres.

I anem a parlar d'un programa parlamentari. No estic conforme amb l'opinió de l'admirat Ortega i Gasset, de què la paraula conservador està antiquada en aquests moments. Hi ha moltes coses a conservar, primer la República, fent que no sigui una cosa inevitable, sinó per a tots els espanyols, treient-la del vedat tancat dels re-

(*Segueix a la pàg.* 2)

TARRAGONA TRIBUTÁ UN GRANDIÓS HOMENATGE ALS MINISTRES D'HISENDA I AGRICULTURA, SENYORS CARNER I DOMINGO, I ALS DIPUTATS QUE L'HAN VINGUT REPRESENTANT A LES CORTS CONSTITUIENTS

Per iniciativa de la Cambra del Comerç s'acordà tributar un merescut homenatge als fills illustres de la seva província que ocupen càrrecs en el Govern. En principi s'acordà que fos el dissabte, dia 9, el dia assenyalat, però després, amb l'entusiàstica collaboració de l'Ajuntament, el qual assumí l'organització de tots els actes, es pogué aconseguir que fos avui, i així, essent dia festiu, podria afegir-se a l'homenatge tota Tarragona. Aquest matí, doncs, en l'exprés de Madrid han arribat a Reus el ministre de Finances senyor Carner i el d'Agricultura senyor Domingo. El senyor inspector general d'Indústries, senyor Nogués, que estava ja entre nosaltres, i el director general d'Aduanes han arribat més tard, puix que es trobaven a Tortosa.

A l'estació de Reus han acudit a rebre'ls el batlle d'aquesta ciutat, senyor Lloret; el primer tinent d'alcalde senyor Miró Esplugues, i els regidors senyors Gelabert, Tàpies, Imoresdi, Barbanya.

Per la Cambra de Comerç assistiren el president, senyor Boada, i senyors Boser, Marçal, Abelló, Ventura, Romeu i López. Per la Comissaria de la Generalitat, el comissari senyor Pinyana i el senyor Compte; el batlle de Reus, senyor Martí y Bages, i el primer tinent d'alcalde senyor Virgili, i moltes altres personalitats que ens dol de no recordar.

S'han traslladat a Tarragona, on s'han dirigit a visitar: primer, el port, acompanyats per la Junta d'Obres. Visitaren el nou dispensari marítim i admiraren, des de l'antic terradet, tota l'extensió del moll. Després, el nou edifici que la Junta ha construït per a Duanes (servei de moll), on han estat rebuts per l'administrador senyor Peripet i personal pericial; es visitaren totes les dependències. Seguidament cap al far; al canal de les obres; de tornada, al Club Nàutic, i després han anat a visitar la Fàbrica de Tabacs.

El senyor Domingo ha manifestat el desig de visitar mentrestant la beneficència, puix que ja coneix la Fàbrica de Tabacs. Al pati de la fàbrica, el senyor Membrillera ha explicat al senyor Carner, amb els plànols a la má, la magnificència de l'obra i la gran importància que tindria per a Tarragona la construcció d'un mur de defensa del Francolí perquè pogués funcionar l'esmentada fàbrica.

El senyor Carner ha promès prendre-s'ho amb interès.

En la visita a la Casa de Beneficència, el senyor Domingo, acompanyat del senyor Noguer, ha recorregut totes les dependències, i ha fet elogis de la distribució de les sales i servei, especialment les seccions escolars i les d'alletament. Després ha visitat les muralles, la qual, segons pròpia expressió, fa sempre que ve a Tarragona. Finalment, ha volgut recordar els seus temps d'estudiant en aquest Institut i ha recorregut totes les seves aules. Després s'ha traslladat a l'Ajuntament, on, a les dotze, havia de celebrar-se la recepció i desfilada de comissions, i després el banquet homenatge que se'ls tributava.

A aquesta mateixa hora, procedent de Tortosa, raribava a l'Ajuntament el director general de Duanes, senyor Berenguer. La desfilada ha tingut lloc a dos quarts d'una, a la Sala de Sessions de la Comissaria de la Generalitat.

Ocupaven la presidència el batlle, senyor Lloret, qui tenia a la seva dreta els senyors Carner i Berenguer, el senyor governador Noguer i Comet i el senyor Boada. A la seva esquerra, els senyors Domingo, secretari d'Economia senyor Valiente i senyor Nogués i Piñana.

Més d'una hora ha durat la desfilada de personalitats, les quals retien, d'aquesta manera, tribut d'homenatge i admiració a llurs paisans. Desfilaren el capítol, en representació del cardenal; president de l'Audiència; fiscal de la República; personal de la Comissaria de la Generalitat; personal de l'Ajuntament; alcaldes de la província; comandant de Marina; delegat d'Hisenda i personal; administrador de Duanes i personal; carrabiners; personal del Govern civil, Vigilància i Seguretat; Banc d'Espanya (personal), i, per ordre alfabètic ,fins a cent setze comissions i representacions de ciutats.

Després de la recepció els periodistes han intentat d'obtenir del senyor Domingo algunes manifestacions amb motiu de la lletra adreçada al senyor Macià i a la política que ell pensa seguir. El senyor Domingo, molt amable, ha contestat que la seva opinió i la seva política a seguir eren expressades ben clarament i terminantment en la dita carta.

Quant a manifestacions, no creu convenient fer-les fins i tant que no li sigui contestada.

Sobre la reforma agrària, no és l'hora de fer manifestacions, car fins al Consell del dimarts no portaré la proposta, i fins que els companys de Govern no ho sàpiguen, no puc ni dec enraonar. Amb referència a l'Estatut, ell creu que aquestes Corts l'aprovaran, sempre — no cal dir-ho — discutint-lo, puix que no hi ha dubte que seria un error fonamental, que es collocarien en situació violentíssima si no ho aprovaven.

Però ja ho he dit, que sobre això no cal tenir cap dubte. Com a acte final del programa, s'ha celebrat el banquet a l'Ajuntament. Han assistit 200 comensals. Presidiren els senyors Carner i Domingo. A llur costat segueren els senyors Noguer i Comet, Berenguer, president de l'Audiència, Lloret, Nogués i Piñana.

Oferí l'acte el senyor Lloret. Diu que en aquest banquet estan reunides totes les forces vives i les aspiracions de la ciutat i de la seva comarca. Recordà al senyor Carner els seus primers passos en la política en l'època de la Solidaritat. A aquest illustre tarragoní, home casolà patriarcal, el retrata aquesta frase: "Jo no sóc més que un home honest", i és per això que és l'home que representa l'honestedat nacional.

Marcellí Domingo és l'home amb el qual recorreguérem aquests camps de Tortosa moguts per un ideal. El màrtir en l'exili, i per això representa les nostres idees.

Berenguer i Noguer són la gent

(*Segueix a la pàg.* 2)

A Ripoll

MÍTING D'ACCIÓ CATALANA REPUBLICANA

Organitzat per Ressorgiment, entitat adherida al partit Acció Catalana, es va celebrar, ahir, al matí, un aplec d'afirmació catalanista republicà. Hi assistiren elements significats del Partit, arribats de Barcelona.

En aquest acte, celebrat al teatre Comtal, eren anunciats els oradors senyors Sebastià Anglada, Miquel Ferrer, Carles Jordà, Lluís Maçot, Jaume Bofill i Mates i l'ex-ministre senyor Nicolau d'Olwer.

Per diversos motius no prengueren part en el míting els senyors Maçot i Nicolau d'Olwer.

A les onze començà l'acte, amb el local ple de públic.

Començà a parlar el senyor Miquel Ferrer, qui, després de resumir l'actuació política de Ressorgiment, fa una crida als elements que se separaren del Partit arran de la proclamació de la República, perquè s'incorporin novament a Acció Catalana.

Sebastià Anglada, després de recordar el primer aplec comarcal d'Acció Catalana, diu que el Partit Catalanista Republicà rebutja el qualificatiu de republicans tebis que elements contraris els adrecen.

Paulí Geli, en substitució d'un dels oradors anunciats, diu que per aconseguir l'aprovació de l'Estatut cal ajuntar-se els homes selectes del catalanisme" Acaba dient que la revolució ja està feta, i ara cal prescindir dels homes de la dreta i els de l'esquerra.

Carles Jordà, en començar a parlar, excusa l'assistència dels oradors Nicolau i Maçot, que no han pogut prendre part a l'acte.

En distints paràgrafs elogia la figura de l'ex-ministre Nicolau d'Olwer, que en l'anterior Govern representava l'esperit de Catalunya.

A continuació fa ús de la paraula el senyor Bofill i Mates.

Diu que quan la revolució, Acció Catalana quedà rellevat a segon terme, perquè llavors imperava un sentiment demagògic que ho abassegà tot.

Afegeix que els d'Acció Catalana sabien que molta gent deia que els del P. C. R. tenien raó, però que votarien la Lliga o bé l'Esquerra.

Es refereix a les paraules que Nicolau d'Olwer pronuncià en el banquet del dissabte dient que "ara és l'hora de les esquerres"; i l'orador afegeix pel seu compte, que l'hora de les esquerres és l'hora de tots, no d'un determinat sector.

L'orador, en un paràgraf, fa una crida als pagesos perquè s'incorporin a la política, per reivindicar els seus drets, tant o més importants que els dels obrers.

Explica el que Acció Catalana entén per liberalisme, manifestant que el veritable liberalisme és tolerar els intolerables.

En brillants paràgrafs elogia la tasca de Nicolau d'Olwer com a ministre d'Economia, que trobant-se en un lloc estratègic, salvà callant el que hauria estat difícil fer-ho parlant.

L'oador acaba el seu discurs dient que Nicolau d'Olwer ha estat, al primer Govern de la República, el reflex d'Acció Catalana, que — diu — és la selecció política de la nostra terra.

El senyor Bofill i Mates fou molt aplaudit, el mateix que els altres oradors que els precediren.

Després del míting, Ressorgiment obsequià amb un banquet els oradors. Hi assistiren unes cinquanta persones.

AHIR VA ESSER ELEGIDA "MISS CATALUNYA"

Fou elegida la senyoreta Teresa Daniel Escoda

Ahir, a les dotze de la nit, es reuní, als salons del *Dia Gráfico*, el jurat que havia d'elegir miss Catalunya. De les cent senyoretes que es presentaren foren seleccionades deu, les quals desfilaren davant el Jurat. D'elles fou elegida la senyoreta Teresa Daniel i Escoda, filla del mestre Daniel. La formosa jove té divuit anys, és morena, alta, molt simpàtica i molt efusiva.

En finalitzar l'acte se serví un cock-tail al seu honor, ofert per la direcció del diari.

Demà, dimarts, miss Catalunya sortirà amb direcció a Madrid, acompanyada d'un dels seus familiars, per tal de prendre part en l'elecció de miss Espanya, entre les representants de les altres regions ibèriques.

De la detenció de Felip Alaiz, director de «Solidaridad Obrera»

En contra del que s'ha vingut dient, la detenció del director de *Solidaridad Obrera* no obeeix a ordres governatives, si no al compliment de disposicons dictades pel jutge de causes de la 4.ª Comandància, senyor Enric Bibiano.

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

EL MITING "PRO ENSENYAMENT EN CASTELLÀ"

MOMENTS ABANS DE COMENÇAR L'ACTE UNS CIUTADANS VESSAREN A LA SALA GASOS LACRIMOGENS, CANTAREN "ELS SEGADORS" I ENTRAREN EN COL·LISIÓ AMB ALTRES ESPECTADORS, REPARTINT MANTES GARROTADES I COPS DE PUNY

Els guàrdies d'assalt desallotjaren el local, fent nou detencions. Després d'això, l'acte fou celebrat

Ahir, al matí, a l'Iris Park, se celebrà el míting Pro ensenyament en castellà, organitzat per la «Casa de España». Moments abans de començar l'acte hi havia a la sala unes mil persones. De sobte, i com obeint a una consigna, diversos dels concurrents llançaren a terra unes ampolletes que contenien gasos lacrimògens, mentre d'altres emprenien el cant d'*Els Segadors*.

Els altres espectadors, partidaris de la finalitat que hom perseguia amb l'acte, entraren en collisió amb aquells, essent repartit un gran nombre de garrotades i de cops de puny. Des d'una de les llotges foren llançades algunes cadires contra els qui cantaven *Els Segadors*, els quals durnt un moment es feren amos del local.

Els organitzadors del míting telefonaren a *Jefatura* donant compte del fet, i no trigà gaire a presentar-se un camió ple de guàrdies d'assalt, els quals, amb els verdugos enlaire imposaren l'ordre i agafaren nou dels ciutadans que més s'havien distingit en la protesta, que foren duts a la Delegació de policia del districte de la Universitat.

Durant l'aldarull, un caporal de Seguretat rebé un cop de bastó al cap, sortosament de molt poca importància. A conseqüència de la collisió no caligué prestar assistència, de moment, a cap espectador. Si hi hagué algun ferit, no fou curat a cap centre benèfic.

Un cop desallotjat el local, fou permesa novament l'entrada al públic, mitjançant determinada comprovació, començant tot seguit el míting, sense que es produís cap més incident.

Parlaren els diputats Garcia Valdecasas, de l'Agrupació al Servicio de la República, i Lluís del Toro i Cordero, socialistes, que cantaren les excellències de l'ensenyament en castellà.

El senyor Cordero, que parlà l'últim de tots, pronuncià un discurs doctrinal, dient que la premsa burgesa no s'està de dir que el socialisme, en participar en el Poder, ha fracassat a tot el món, la qual cosa no és certa, puix que els socialistes no han governat a cap país sols, sinó en collaboració amb els homes representatius dels partits liberals burgesos.

Lamenta els incidents que havien ocorrregut en començar l'acte, i recomana als concurrents el respecte de l'exposició de l'opinió contrària a la llur.

Tots els oradors foren molt aplaudits en finalitzar llurs parlaments.

Ahir, a la tarda, els detinguts, que gairebé tots són joves, foren posats a disposició del cap superior de Policia. Hom té la impressió que hauran de pagar una penyora per a ésser posats en llibertat.

L'OPINIÓ DEL CAP DE LA MINORIA PARLAMENTARIA DE CATALUNYA SOBRE EL DISCURS DEL SENYOR MAURA

EL SENYOR COMPANYS REBUTJA ALGUNES DE LES MANIFESTACIONS QUE L'ORADOR HA FET

Degut a l'especial caràcter del discurs que a Madrid ha pronunciat l'ex-ministre de la Governació, hem cregut interessant entrevistar-nos amb el senyor Companys, per tal que ens digui, en caràcter de cap de la minoria parlamentària de Catalunya, la seva opinió sobre aquest parlament. Hem cregut, si més no, interessants aquestes manifestacions, per haver estat esmentats pel senyor Maura, l'Estatut i la minoria parlamentària de Catalunya.

Amb aquest objecte hem pregat al senyor Companys que ens fes saber la seva posició en front d'aquest discurs, en allò que afecta l'Estatut.

El senyor Companys, amablement, ens ha respost:

— Em pregunteu sobre el meu criteri sobre el discurs del senyor Maura, especialment en allò que afecta l'Estatut.

El senyor Maura és un gran temperament polític. Es, però, excessivament apassionat, i quan parla de l'Estatut arriban fins al paroxisme.

Dóna una referència del compromís de Sant Sebastià que és molt diferent de la versió i abast que li donen els altres assistents.

El Govern provisional de la República, on figurava el senyor Maura, publicà un decret en el qual es reconeix l'existència de "Compromisos que precedieron al advenimiento de la revolución". Quins eren aquests compromisos? El Govern provisional va crear la Generalitat com a un avenç jurídic del compromís. Ensems que fixava les normes de procediment perquè Catalunya manifestés en un Estatut l'abast de les seves aspiracions.

— El senyor Maura alludeix a impaciències de la minoria de Catalunya — hem indicat al senyor Companys.

— No es pot dir que la minoria parlamentària catalana hagi manifestat impaciències — contesta el cap de la nostra minoria.

Personalment — afegeix — he estat un dels homes que més he defensat la conveniència de no manifestar cap recel i tenir espera i confiança en la comprensió, lealtat i democràcia del règim republicà. L'amor a la República féu que només pensés en ella per damunt de tota altra cosa.

No crec que mai no em vegi obligat a reconèixer que m'he equivocat.

— La vostra opinió sobre certes allusions que el senyor Maura ha fet amb referència al President de la Generalitat?

— No és cert el que suposa el senyor Maura que Macià hagi perdut el seu prestigi i l'Esquerra la seva força d'opinió. En aquesta qüestió el senyor Maura va totalment desorientat.

— I sobre l'esperit general dels discurs i la posició que evidencia quant a les aspiracions de Catalunya? Quina és la vostra opinió?

— Sobre això el senyor Maura ens parla ara exactament com ens parlaven els homes del règim monàrquic: «No tindreu res més que allò que us voldrem donar», i aquest és un llenguatge que no podem entendre. Per altra part — afegeix el senyor Companys —, en el curs de la peroració del senyor Maura hi ha coses descarades i algun que altre mot gruixit.

El senyor Maura al cap de mitja hora de discursejar, s'axalta i no encerta a dominar-se.

INSTITUT MÈDIC-FARMACEUTIC

Aquesta Corporació celebrarà sessió científica ordinària avui, dilluns, a les deu de la vetlla, al seu estatge social (Santa Anna, 28, 1r.). El profesor doctor Agustí Pedro Pons i el doctor Josep M.ª Vilaseca Sabater, presentaran: "Investigacions sobre la Hepato-lienografia, mitjançant preparats de thorium (Thorotrast)".

AHIR CELEBRÁ JUNTA GENERAL LA LLIGA REGIONALISTA

El seu president, el senyor Raimond Abadal, donà compte dels acords que han estat adoptats en relació amb la nova estructuració d'aquella entitat

ES DONÀ COMPTE DEL PROPER CANVI DE LOCAL I DE L'ORGANITZACIÓ D'UNES CONFERÈNCIES A CÀRREC DE PERSONALITATS DE LA LLIGA

Ahir tarda es reuniren, en Junta general ordinària, els socis de la Lliga Regionalista, per tal de procedir a la renovació de la meitat de la Junta directiva i complir altres requisits estatutaris. Presidí el senyor Raimond d'Abadal, i hi assistí la majoria de les personalitats del partit, entre les quals figuraven els senyors Ventosa i Calvell, Duran i Ventosa, Rahola, Valls i Taberner, Tries de Bes, Maynès, Vallès i Pujals i molts d'altres que no resten a la memòria.

Llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior, es procedí a l'elecció dels senyors que havien de composar la Junta directiva en ésser renovada, tal com disposa el Reglament.

Foren elegits els senyors: Emili Campanyà i Valldeperes, Narcís de Carreres i Guiteres, Josep M.ª Casabó i Torres, Joaquim Degollada i Capdaigua, Lluís Duran i Ventosa, Ferran Mercè i Gonzàlez, Antoni Miracle i Mercader, Joan Noguera i Rovira, Andreu Oliva i Lacoma, Pere Rahola i Molines i Jaume Santomà i Casamor.

Tot seguit, el senyor Abadal pronuncià un parlament,

Esmentà la situació de la Lliga dins l'actual moment polític, i digué que no podia amagar la satisfacció que sentia en observar com es nutrien els rengles del partit amb noves aportacions individuals i col.lectives. Això ha motivat — afegí — la necessitat de cercar un local més gran que el que posseïm, per tal d'instal.lar les oficines centrals del Partit. Acabà dient que en el nou local es donaran unes conferències a càrrec dels senyors Ventosa i Calvell, Oliva, Duran i Ventosa, Vallès i Pujals i Vidal i Guardiola.

Hom donà compte, després, d'una proposició de la Comissió d'Acció Política de la Lliga, en la qual es sol.licita acceptar en el Partit a la dona, i de crear una secció femenina. S'aprovà per aclamació. El senyor Vallès i Pujals demanà als reunits que fos acordat d'adreçar un telegrama d'adhessió al senyor Cambó, la qual cosa s'aprovà en mig de gran entusiasme, i immediatament es donà per acabada l'Assemblea.

DEL DISCURS DE MAURA

publicans del 14 d'abril, d'aquests republicans que el 14 d'abril no els veiérem enlloc. Cal conservar, també, la unitat nacional, que està a punt d'anar-se'n a fons per la follia d'uns i la feblesa d'altres. Cal conservar l'ordre social, que ara està passant per una ofensiva difusa.

La missió d'aquesta classe conservadora és la d'ésser fre, que és tan important com el motor, actuant amb esperit liberal i obert, però poc a poc.

L'article 125 de la Constitució marca les normes perquè sigui modificada, i d'aquí a què hom arribi a unes Corts, haurem experimentat el que aqueixa Constitució porta dins, i voldria ésser profeta en dir que quan arribi el cas veurem que articles molt combatuts no han de modificar-se, i, en canvi, hauran d'ésser tocats d'altres que no han preocupat ningú.

En front del govern ens hem de mantenir en una oposició franca, però governamental, principalment en el que fa referència a mantenir el prestigi del poder públic i a l'estabilitat del règim. No em resigno al règim de silenci que s'ha format al voltant de l'Estatut català. A redós d'aquest silenci, va l'Esquerra Catalana treient avui un concepte, demà una declaració, jo no em resigno. El silenci ha terminat, perquè jo sol em basto per a descórrer el vel.

El comodi ha estat el Pacte de Sant Sebastià, que no ha determinat res de veritat, i al qual vaig ara a referir-me. Es convocà a Sant Sebastià una reunió amb l'exclusiu objecte de posar d'acord les agrupacions republicanes per a una acció conjunta revolucionària, i a aquesta reunió s'acordà prèviament que assistissin alguns grups catalans, el d'Acció Catalana, de Nicolu d'Olwer; el d'Acció Republicana, de Rovira i Virgili, i el d'Estat Català, del senyor Macià. Al poc temps de començar la reunió, el senyor Carrasco i Formiguera plantejà una qüestió prèvia. Als catalans no els importava el canvi de règim si amb ell no arribava la independència de Catalunya. Els que em coneixen i saben el meu temperament, comprendran fàcilment que em vaig enervar i emprengué un violentíssim diàleg contra el senyor Carrasco i Formiguera. Varen transigir a través de la discussió, i s'arribà a aquesta conclusió: Catalunya mantindria l'estatu quo sense prendre's res per la seva mà; els Ajuntaments formarien un Estatut, que seria aprovat plebiscitàriament. Aquest Estatut aniria a les Corts, i Catalunya acceptaria íntegrament el que les Corts votessin. El pacte fou des del primer moment incomplert pels senyors de Barcelona. Proclamada la República a Barcelona, unes hores abans que a Madrid, ha estat aquest fet fonamental perquè el senyor Macià digui que la unitat de Catalunya s'operà abans de proclamar-se la República a tota Espanya.

L a meva lluita contra el senyor Macià no ha tingut un moment de repòs: primer, tractava de nomenar els governadors, i els vaig nomenar jo; després, volgué intervenir els expedients dels Ajuntaments, i tots varen venir a Governació; després prová d'intervenir en les qüestions de treball, i m'hi vaig oposar terminantment i també en les de Sanitat, i hi he tractat jo. I així havem estat sis mesos.

Veiem quina ha estat la causa de la debilitat que inspirava la figura de Macià, i no és altre que la popularitat que el voltava en els primers moments, la qual cosa feia que tothom li retés acatament. Voltat de l'Esquerra Catalana, semblava l'àrbitre de Catalunya, i jo deia, davant els companys de Govern, que això passaria com un meteor. Així es convocà l'Assemblea d'Ajuntaments, i així passà el plebiscit, que fou una de les farses més grans que s'han fet en la nostra nació.

El senyor Maura llegeix diferents trossos del preàmbul de l'Estatut català, per deduir que, segons el seu sentit, Catalunya es sobirana i deixa a Espanya el que li sobra. El grup de l'Esquerra Catalana declara que no consentirà que es tregui d'aquest Estatut ni una sola coma, i el Sr. Macià, en les seves recents declaracions, adverteix que l'Estatut s'implantarè encara que no l'aprovin les Corts.

Si l'Estatut de Catalunya es planteja en aquesta forma, ja és perdut, perquè Macià no representa Catalunya, ni l'Esquerra és altra cosa que una «pandilla» d'amics que s'ha fet mestressa del Poder a Catalunya.

Suposem que l'Estatut és la voluntat de Catalunya; suposem, també, que les Corts l'aproven, àdhuc sense condicions; doncs no podria implantar-se, perquè els electors no han donat el vot als diputats perquè fraccionin la pàtria.

Posició del cap del Govern vis a vis l'Estatut. Diu que és un plet resolt, perquè ja és a la Constitució.

Quan es discutia la Constitució se'ns tapava la boca dient que calia evitar que la Constitució obturés l'Estatut.

Jo declaro que essent autonomista i partidari de la màxima descentralització, evitaré que prevalgui: Primer, l'article que declara l'autonomia i també tot el que fa referència a ensenyament en tots els seus graus, el que suposa que l'Estat cedeixi aquesta funció fonamental i que Catalunya movilitzi la seva joventut per educar-la de tal manera, que dins de pocs anys no poguem ni saludar-nos; a això he d'oposar-m'hi perquè no es pot parlar de cultura, de cultura basca i de cultura catalana, sinó de cultura espanyola.

Es refereix també el senyor Maura a la part de l'Estatut referent a l'ordre públic, i diu que si això s'aprovés, es convertiria Catalunya en un paradís, però que infectaria la resta del teritori espanyol, o en un paratge inhabitable.

També m'he d'oposar a la cessió de les contribucions directes, perquè sigui la que es vulgui la xifra que pugi, seria lliurar a Catalunya l'essència mateixa de la sobirania. Tot el d'Hisenda ha d'ésser objecte de revisió.

Si les Corts volen, com pretenen, que es resolgui el problema per tranquil·litat d'Espanya, no serà així, perquè jo aniré a predicar per tota Espanya el contrari. Jo m'adreçaré a aquestes classes de Catalunya que han emparat en la seva missió al senyor Anguera de Sojo, al qual tinc en gran honor d'haver nomenat governador de Barcelona, perquè posin de manifest si elles poden continuar la postura absurda del senyor Macià.

Esmenta després el senyor Maura la reforma agrària, i diu que aquesta reforma és una necessitat nacional, puix que mentre hi hagi un sector que no disposi del que calgui per a menjar, no hi haurà pau. Es evident que hi ha regions a Andalusia, a Extremadura, i a la Manxa on els camperols no poden menjar, i la situació d'aquesta gent s'ha de resoldre. Es evident, també, que la reforma agrària portaria en ella mateixa un atac al dret de propietat, perquè no hi ha Estat que tingui cabals suficients per a implantar-la; però cal que la reforma es porti a la pràctica, arranjada per tal que no ataqui la propietat per atacar-la. El projecte que es portà a les Corts i que fou retirat, era una cosa absurda. S'ha de donar eficàcia a la reforma tenint en compte que si el problema fos de zones de regadiu, seria senzill i més econòmic en el primer establiment. L'assentament seria millor en tres hectàries de regadiu que en trenta de secà. En assentar les famílies s'ha d'evitar que es converteixin en esclaves de la terra. Han de tenir el que calgui per tal de viure folgadament. A Espanya l'assentament collectiu és impossible, perquè manca el temperament cooperativista. Es podria fer l'assentament collectiu d'acord amb els propietaris, als quals, de moment, s'imposaria un sacrifici que a la llarga no ho seria. Amb allò que no es pot continuar és amb l'actual sistema de misèria del camp. S'ha d'acabar amb això.

No és veritat, però, que la reforma agrària sigui una solució per al problema de l'atur, encara que a la llarga ho pugui ésser; avui per avui són dues coses diferents.

Entenc que les lleis que, segons la Constitució, han de votar-se, per a les relacions entre l'Església i l'Estat, afecten els interessos de l'Església, i encara que així no fos, nosaltres demanaríem al Govern que aquesta liquidació de béns de l'Església amb l'Estat s'intentés fer per mitjà d'un Concordat, perquè els interessos espirituals de la majoria dels espanyols mereixen tant de respecte com la taronja de València i la ceba d'Almeria.

Jo en aquest moment declaro que per a formar part d'un Govern, o bé formant-lo jo, faria qüestió closa la negociació amb Roma.

La missió de les forces conservadores de la República seria ara que les lleis votades afectessin la consciència nacional.

El defecte dels seixanta anys de monarquia ha estat que la rotació legislativa tan vertiginosa, estigués en desacord amb la conciència nacional i fos una farsa el sufragi universal, la llei del jurat i moltes altres de conciència civil; com també ho ha estat el topament de funcions, puix que mentre els conservadors legislaven els liberals consolidaven.

En aquesta nova etapa política, perquè el poble pogués assimilar la llei, és necessària la reorganització de l'Administració, de l'Economia i de les Finances. Aqueixa reorganització de l'Administració ha d'afectar principalment a tot, a l'Economia, a la Hisenda i a Governació, sobretot als governadors. Fins la força pública està desorganitzada. Els governadors han d'ésser funcionaris públics amb unes finalitats administratives, desconectant les funcions d'ordre públic per a donar-les-hi una unitat de comandament; és clar que depenent del Ministeri de la Governació. Cal reformar, també, la Guàrdia civil, puix que es troba igual que quan fou creada; cal fer-ho, però no ara, en aquests moments en què la seva autoritat es troba en entredit, perquè seria un crim de lesa pàtria.

Cal apropar els polítics i els tècnics. Ho dic jo que estic fart de sentir-me dir que sóc un home que no sap res de res. La vida d'un home és tan curta, que no pot aprofondir ni una sola disciplina. Per això els polítics veuen les coses en conjunt, i els tècnics estudien pràcticament les qüestions. Abans, els polítics es mofaven dels tècnics, i aquests menyspreaven la política. Tenim també de reorganitzar la política cercant la collaboració d'homes capacitats a les províncies, coneixedors de llurs problemes.

L'orador s'adreça al senyor Ortega i Gasset, i diu que des d'aquest moment el segueix en la seva crida per aquest Partit Nacional que ha d'ésser com una federació de partits sota un programa prèviament establert i amb bandera desplegada. Jo us dic que sempre he tingut d'anar pel món obrint-me pas amb els colzes. El senyor Ortega i Gasset s'ha vist enlairat a les regions en un bonic aeroplà niquelat. Hem d'anar cap a la prosperitat de la pàtria, no hi anem, però, massa de pressa, i així ens trobarem tots dos.

En acabar el senyor Maura el seu discurs, fou objecte d'una gran ovació; així mateix, fou interromput mantes vegades durant la peroració, pels aplaudiments del públic. El discurs durà dues hores i mitja.

OPINIONS SOBRE EL DISCURS DEL SENYOR MAURA

Madrid, 10. — Després de la conferència del senyor Maura, tots els periodistes interrogaren diverses personalitats que hi havien assistit.

El senyor Martínez de Velasco, cap de la minoria agrària, digué que li havia semblat bé, i que havia tingut una gran valentia en l'exposició dels seus propòsits.

Darius Pérez, vice-president de l'Associació de la premsa:

— Es l'acte més polític que s'ha fet des de fa molt de temps.

El senyor De Francisco, socialista:

— La qüestió social l'ha enfocat d'una vegada amb claredat. Ha fet justícia als socialistes, però no ha estat just ometent allò de la collaboració al Govern, que no s'ha fet amb plena satisfacció, ans bé, pel compliment d'un deure. Sobre la qüestió catalana, ha escollit una plataforma que no és adequada a l'Estatut català. Fou aquest elaborat quan es pensava en una República federal, i s'ha modificat en un altre sentit el text de la Constitució. En aquest punt ha parlat com podia haver-ho fet l'any 1898; crec encertats els seus judicis sobre Lerroux. Cal fer que quan una figura política sigui alludida, que aquesta parli per exposar el seu pensament.

Alguns diputats progressistes als quals interrogaren, respongueren que per a contestar al requeriment del senyor Maura havien de celebrar una reunió ràpida, per tal de prendre acords.

En acabar la seva conferència, el senyor Maura coincidí al hall del teatre amb el senyor Unamuno, al qual preguntà què li havia semblat el discurs. En alguns moments ha estat molt bell; de tota manera, m'ha satisfet.

DE L'HOMENATJE ALS SENYORS CARNER I DOMINGO

jove que ha aconseguit la regeneració d'Espanya. Significa joventut, ardidesa i escomesa, i això els fa igualment merexedors del nostre homenatge, que els oferim l'Ajuntament, que és el poble, i la Cambra de Comerç, que és l'esperit del poble.

En aixecar-se a parlar el senyor Domingo, fou acollit amb una gran ovació. Digué:

Dos homes, al final de la seva vida, i dos plens de joventut, reben avui l'homenatge del seu poble, en un moment, en unes hores històriques, plenes de responsabilitat de Govern, i el seu poble els ret homenatge. Tarragona és una capital de tradicions romanes, i a elles es deu el seu sentit jurídic, i es deu, també, el que tinguin unes idees i unes clares visions de la realitat, i gran capacitat per a la realització del seu pensament.

Els homes que ens veiem en aquesta taula, per rebre l'homenatge de Tarrragona, segurament que hem estat triats per formar part del Govern per ésser fills de Tarrragona i posseir la visió clara d'aquests moments.

En moments de renovació política per Espanya és més necessari que mai el posseir aquesta visió clara de la realitat, i no com un somia, sinó com se presenta, i sobre d'ella edificar i aixecar els ideals de tota la vida.

Tot ha de constituir-se al nostre país, ja que tot està mal constituït, i per això cal uns plans d'economia, ja que, si no hi són, no podrà constituir-se res, puix que allí on i manca l'economia, res no pot fer-s'hi. Els quatre homes que estem en aquesta taula per rebre homenatge, representem l'economia del nostre país: la Hisenda i l'Economia és donar a la poble Economia d'avui la base de riquesa que necessita; hem de tenir present que Tarragona representa el mar; el mar té horitzoó que és on tots nosaltres hem de mirar per anar obrant i anar lluny. Ai d'aquell poble que para massa esmenen l'episodi diari i per ell es deixa aterrar.

En acabar el senyor Marcellí Domingo els assistents el feren objecte d'una gran ovació.

El senyor Carner s'aixecà a parlar, i digué:

Jo tenia un deure amb tots vosaltres, tarragonins, després de ferme nomenar ministre, i era donar-vos una explicació de la meva conducta. Jo que he desenrollat la meva vida professional i particular a la ciutat de Barcelona, on tots els catalans ens sentim com a casa nostra, jo sóc d'aquesta terra, i una de les coses que recordo amb més gust són les paraules de Rovira i Virgili, que diu que «en mirar-me a mi, veu un pagès del Vendrell».

El meu orgull és precisament aquest, i recordo que els meus avantpassats han fet vida sana per les platges del Vendrell, per arribar fins a mi, fent-me un home fort d'esperit i de cos, corporal i espiritualment.

En temps de la monarquia ja m'oferiren fer-me ministre i vareig refusar. El novembre de l'any 29, el senyor Alcalà-Zamora m'oferí una cartera al Govern probable de la República, i no vaig acceptar per raons particularíssimes. Vinguda la República em varen presentar diputat a la Generalitat pel Vendrell, i quan en digueren per presentar-me per diputat a les Constituents, vaig dir que sols podia ésser-ho per Tarrragona, i jo he aconseguit aquesta honrosa representació.

Després, vaig ésser requerit pel senyor Azaña per formar part del Govern en un lloc tan honrós com és la cartera d'Hisenda.

Primer, vaig refusar convençut que la meva modesta persona no podia enlairar-se tant. Però quan em féu present que la República necessitava de mi aquest sacrifici, no vaig dubtar més. La meva tasca en aquest lloc serà primerament la liquidació de les disbauxes de l'Economia monàrquica i formar el primer pressupost que té d'ésser el benestar d'Espanya.

Encara que sembli una paradoxa, de la candidatura de diputat per Tarragona n'han sortit dos ministres i dos directors generals. Pel que a mi es refereix, si vaig nomenar a Berenguer per la Direcció General de Duanes, ho vaig fer després de quinze dies de cercar qui millor que ell podia exercir-ho i quin era l'amic que podria portar a cap l'obra que jo em proposava.

Quantes més dificultats es troben, més ganes es tenen de resoldre-les. El meu propòsit és presentar un pressupost nivellat, i liquidar les disbauxes de la Dictadura.

Aquest homenatge crec que hauria estat fet amb més justícia després que cadascú de nosaltres hagués portat a cap l'obra proposada i portat a Espanya l'esperit pràctic de Catalunya i de Tarragona.

Aquest banquet homenatge ha estat el darrer dels actes oficials que hom havia preparat per a festejar els illustres tarragonins.

A més d'això, però, una vegada finits, els senyors Carner i Domingo, han continuat, acompanyats de bon nombre de personalitats, les visites a la ciutat. Entre aquestes visites posteriors, ha estat la més important, a la Cambra de Comerç.

Després, el senyor Domingo ha marxat amb el seu germà en direcció a Barcelona, i el senyor Carner s'ha dirigit a l'Hotel Europa, per a esperar l'hora del tren que ha de traslladar-lo a Madrid.

NOTES VARIES

EL DIPUTAT SOCIALISTA FRANCÉS M. RENAUDEL A BARCELONA

El diputat socialista francès Mr. Pierre Renaudel, arribat de València a la nostra ciutat dissabte, al migdia, va sortir ahir, a la tarda, en l'exprés de les 6.50, cap a París.

Va dedicar el matí a visitar el Museu d'Art del Parc de la Ciutadella, a pujar al Tibidabo i a recórrer els jardins de Montjuïc. Anava amb el sots-secretari de Treball, senyor Fabra i Ribes, vingut exressament de Madrid, i amb alguns dirigents, a Barcelona, del partit socialista espanyol i de la U. G. T.

A les dues, Mr. Renaudel i les seves esposa i filla — que han acompanyat el conegut polític en el seu ràpid viatge — foren obsequiats al port, a bord del viver número 33, amb un dinar a la catalana. Assistiren a aquest dinar, entre altres persones, a més del senyor Fabra i Ribes, els diputats socialistes senyors Cordero i Ruiz del Toro, el president del Comité Regional del Partit Socialista senyor Neira, el president i el secretari de la Secció Catalana de la U. G. T., senyors Olarte i Vila, el doctor Pla i Armengol, el president de la Federació d'Obrers del Port senyor Trilles i el directiu de La Naval ,senyor Barrós.

Mr. Renaudel se n'anY encantat de Barcelona i de les atencions que ací li foren prodigades.

REUNIÓ GENERAL DEL PARTIT REPUBLICÀ RADICAL SOCIALISTA

Ahir celebrà reunió general el cos electoral a Barcelona del Partit Republicà Radical Socialista a Catalunya.

Presidí l'acte Joan Aliaga.

Es procedí al nomenament de la nova Junta municipal. Foren elegits: president, Ramon Casalís; vice-president primer, Victorià Blasco; vice-president segon, Joan Francisco Arcon; secretari general, Eloi Caldeles; secretari d'actes, Jacint Gamir; tresorer, Teòfil Boises; comptador, Joan Munera, i, vocals: Manuel López, Felip Ayete, Miquel Solano i Horaci Bonacho.

Per mor de no haver-se acabat ahir la sessió, car els assumptes a tractar eren molts, s'acordà continuar l'assemblea el vinent diumenge, a la mateixa hora.

MITING DEL BLOC OBRER I CAMPEROL

A la Bohèmia Modernista es celebrà ahir, al matí, sense cap incident, el míting organitzat pel Bloc Obrer i Camperol, com a protecció per als obrers sense feina.

Presidí, Vila, de Sabadell, i feren ús de la paraula els coneguts propagandistes senyors Serra, Maria Recasens, Josep Coll, Daniel Montserrat, Jordi Arquer, Jaume Miravitlles i Joaquim Maurín.

ASSEMBLEA D'ESTAT CATALA

Ahir va tenir lloc la continuació de l'Assemblea general d'Estat Català, en la qual es procedí a designar la nova Directiva. Els nomenaments han estat fixats de la següents manera: President, Jaume Compte; vice-president, Sunyer; secretari, Tarragó; tresorer, Múñiz.

Va ésser retirada l'esmena que presentà el delegat de Sant Andreu, relacionada amb el manifest que s'ha de publicar.

Presidí l'Assemblea, Sunyer, i l'acte va transcórrer sense cap incident.

CONCERT A L'ATENEU ENCICLOPEDIC

Ahir, a les cinc de la tarda, a la sala d'actes de l'Ateneu Enciclopèdic Popular, la notable pianista i cantatriu Concepció Cortacans va donar, davant una nombrosísima i distingida concurrència, un concert a cant i piano que assolí un èxit de debò. La concertista meravellà la concurrència amb la seva veu i amb la notable i personal interpretació que donà a les obres per a piano.

ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS

Ahir, al matí, l'Associació Obrera de Cancerts, fundada pel mestre Pau Casals, donà al Palau de la Música Catalana, un concert interessant, amb la cooperació dels artistes Cecília Gubert i Pere Vallribera, els quals varen ésser calurosa ment aplaudits per la perfecta interpretació del programa, integrat per obres de Mozart, Beethoven, Grieg, Schumann, Straus, Strawinsky, Vives, Morera, Guardiola, Pahissa, Pujol i altres.

A la tarda, el notable guitarrista Sainz de la Maza demostrà altre cop el domini aconseguit, executant filigranes amb la guitarra, que, a les seves mans, esdevé un bon instrument d'expressió. Els mestres Ponce, Falla, Albéniz, Pittaluga, Bach, Haydin, Schumann, Sors, Rodrigo, i el propi Sainz de la Maza, foren magnificament interpretats en les composicions llurs.

Va obtenir grans aplaudiments.

Per al diumenge vinent, dia 17, ha estat organitzat un concert al Palau, pels eminents artistes Concepció Badia d'Agustí, Emili Vendrell i Pere Vallribera.

SUCCESSOS

A LA SORTIDA D'UN MITING

Els guàrdies d'assalt es presentaren ahir, a la tarda, a la Plaça d'Espanya, on es veieren obligats a donar unes càrregues a l'objecte d'aclarir aquella Plaça d'uns grups que hi havia, segons s'assegurava, per destorbar la sortida del míting pacifista que se celebrà al Palau de Projeccions.

ACCIDENT MORTAL

A l'Avinguda Pearson fou trobat mort, sota d'un auto, Marian Claros. Segons investigacions de la policia, el mort estava acompanyat d'una jove a l'interior del xotxe, i aquest es posà en marxa.

Marian saltà al davant amb la intenció de parar el xotxe, però va anar a topar contra un arbre iresultà mort.

La jove acompanyant es presentà a la policia i donà compte de l'ocorregut. El cadàver fou portat al Dipòsit Judicial, per ordre del jutge.

NOTES DE L'ESTRANGER

FUNERALS A SUFRAGI DE M. MAGINOT

Funerals a sufragi de M. Maginot

París, 10. — Aquest matí han estat celebrades solemnes honres fúnebres pel ministre de la Guerra, senyor Maginot.

La comitiva es formà al Ministeri de la Guerra. Darrera la carrossa fúnebre n'hi anaven moltes plenes de flors. Hi assistí enorme concurrència. Ostentava la representació del President de la República el general Branconner. Darrera del cotxe mortuori hi anaven els familiars de Maginot. Les cintes eren portades pels mariscals Liautey, Pétain i Franchet d'Esperey i representants d'associacions d'antics combatents. Darrera la comitiva oficial hi anaven les banderes de sis-centes associacions militars.

La comitiva es dirigí als Invàlids, on restà exposat el cadàver. El cardenal arquebisbe de París digué una missa i unes absoltes. El senyor Laval pronuncià breus paraules, fent ressaltar la figura del difunt, la seva vida i les seves obres. Aquesta tarda ha desfilat per davant el cadàver, als Invàlids, una multitud enorme.

El cadàver serà traslladat demà a Revingy, on rebrà cristiana sepultura.

UN DONATÍU DE LA CASA GESTETNER, DE LONDRES, A LA CASA DE CARITAT

La casa Gestetner Limited, de Londres, per a celebrar el cinquantenari de la seva fundació en l'any 1931, acordà fabricar un nombre de màquines del model més perfeccionat que obté en els seus tallers, acabant-les en esmalt d'or i dedicant-les exclusivament a donatius a les entitats benèfiques que tinguéssin entre els seu fins, l'educatiu.

Trobant-se en aquestes circumstàncies la Casa de Caritat de Barcelona, fou proposada per l'agent general per a Espanya, senyor Georges Valette, per a ésser inclosa entre les que reberen aquell donatiu.

El dia 22 de desembre de 1931 es féu lliurament de la màquina al secretari de la Casa de Caritat, senyor Noguera.

El lliurament d'aquest valuós obsequi ha estat agraït degudament per la Junta de Govern de la Casa de Caritat, la qual, demés, ha elevat coneixement del fet al senyor President de la Generalitat de Catalunya, per tal que el donatiu sía regraciat oficialment i en forma solemne.

DARRERA HORA

DISTURBIS A VALLADOLID

Madrid, 11. — En rebre aquesta matinada el director de Seguretat els periodistes, els llegí un despatx que acabava de rebre del governador de Valladolid, que diu així:

Aquest matí, amb motiu de celebrar-se una manifestació d'homenatge a la Guàrdia civil, un grup de comunistes i sindicalistes l'entorpiren donant crits contra la Guàrdia civil i nombrosos moris.

Malgrat aquest incident, la manifestació continuà, i, en arribar davant el Govern civil, un nombrós grup insistí en els seus crits de protesta. S'oí un dispar, i a continuació molts més, i es produí un fort tiroteig.

Acabà el governador manifestant al director de Seguretat que els detalls d'aquests successos els transmetrà per correu al ministre de la Governació.

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

ANUNCIS OFICIALS

AVIS AL COMERÇ

Hom prega al posseïdor del coneixement del vaixell «Cephee», procedent de Brisbane, emparant 59 fardells llana marques S. C. E. & C. 49 B., que descarregà el vaixell «Etruria», el qual procedia de Marsella. arribat a Barcelona el 29 de desembre darrer, es serveixi passar amb urgència per l'Agència Rodon, S. A., Plaça del Teatre. 1, principal, per tal de retirar els documents, a l'objecte d'evitar majors perjudicis i despeses.

SOCIETAT GENERAL D'AIGUES DE BARCELONA

Amortització d'Obligacions 6 per 10; sèrie C

El setè sorteig de les esmentades Obligacions s'efectuarà el 22 del corrent, a les onze del matí, al domicili d'aquesta Societat, Passeig de la República, n.° 39.

De l'acte, que serà públic, en donarà fe un notari.

Barcelona, 4 de gener de 1932. — La Direcció.

SOCIETAT TRAMVIA DE BARCELONA, EIXAMPLA I GRACIA

En el sorteig d'Obligacions 5 per 100 d'aquesta societat celebrat el dia 31 de desembre de 1931, han resultat amortitzades les dels nombres que s'expressen:

19	264	570
37	291	575
40	307	621
71	318	630
106	321	662
120	439	663
134	460	697
150	478	782
160	520	792
166	521	824
235	522	845
237	529	851
240	543	861
263	560	

Els senyors que en són llurs posseïdors podran presentar-se al cobrament a les Oficines de Tramvies de Barcelona, S. A., Ronda de Sant Pau, 43, qualsevol dia feiner, de deu a dotze. De la valor nominal de cadascuna es descomptaran 3'40 pessetes per impostos legals.

Barcelona, 2 de gener de 1932. — L'administrador - delegat, *Alfred Arruga*.

CARTELERA TEATRAL

TEATRE NOVETATS

Avui, comiat del GRAND GUIGNOL DE PARIS. Tarda, a les 5, popular: **La Maison des Tenebres, Madame, je vous aime**, còmica; **La Machine rouge, Gai, Gai, pendons nous.** còmica. A les 10, Comiat del GRAND GUIGNOL: **Une nuit a Londres, Le monde renversé**, còmica; **Le systeme du docteur Goudron, Une representation**, còmica. Demà tarda, debut de la companyia de sarsuela de Lluis Calvo. Magnes programes. Nit, estrena del sainet dels Quintero, música del mestre Calleja, **El niño me retira.**

TEATRE CÓMIC

Gran Companyia de Revistes i Vodevils.—Primer actor i director, ARTUR LLEDÓ. — Vedettes: LAURA PINILLOS i SARA FENOR

Avui, dilluns, 11 de gener de 1931.

1.ª **Se necesita una mecanógrafa...** fea 2.° 64.ª representació de la revista de més èxit de la temporada

LAS LEANDRAS

amb el seu popular **PICHI** i amb el debut del graciós primer actor

CASTRITO

TEATRE VICTORIA

Gran companyia lírica titular

Avui, dilluns, tarda. Grandiós vermut popular. Seient a 1 pesseta. **Las Corsarias i El Cantar del Arriero**, per ROGELI BALDRICH i P. FONT MOLA. Nit i totes les nits: el veritable èxit, **El Renegado.** Aviat, estrena, **SI VAS A CALATAYUD** Despatx guixeta i Centres de Localitats.

GRAN TEATRE DEL LICEU

Dimarts, 13.ª de propietat i 1.ª d'abonament a la segona sèrie

Nit, a dos quarts de deu

Tercera representació de l'òpera en en tres actes del mestre Saint-Saëns

SANSON I DALILA

primera de la notable cantatriu

MARIA VALVERDE

amb la cooperació dels celebrats artistes

AMADOR FAMADES - RAMON CORTINAS - ANÍBAL VELA i JOAQUIM ALZINA

Es despatxa a Comptaduria

TEATRE GOYA

Tel. 13946.—Companyia de l'eminent actriu CARME MORAGAS. Primer actor RAFAEL CALVO.—Avui, nit, i demà, tarda, el drama de V. de Guevara,

REINAR DESPUÉS DE MORIR

Dimarts, nit, Estrena de

MAMÁ ILUSTRE

TEATRE CATALÁ ROMEA

Avui, a les quatre, programa doble: **L'Hostal de la Glòria i La Morena de Colliblanc.** Nit, a un quart d'onze, **El Setè Cel.** L'obra que entusiasma. L'èxi de més resonància.

TEATRE NOU

DILLUNS, DIMARTS i DIMECRES no hi ha funció per a donar lloc al muntatge de l'opereta en tres actes, del mestre FRANZ LEHAR,

PAGANINI

adaptació espanyola de CADENAS i GONZÁLEZ DEL CASTILLO, l'estrena de la qual tindrà lloc dijous vinent, dia 14, per a la presentació de la Companyia Lírica de Grans Espectacles de PEP VINYAS

TEATRE TALÍA

Companyía del Teatre Beatriz de Madrid

Avui, nit, a les 10.15

L'aplaudidíssima obra

EL EMBRUJO DE LA CASONA

Creació d'aquesta Companyía

OLYMPIA - Circ Equestre

Avui, dilluns, nit: Tot el programa de Circ i el gran **STEENS**, l'home que es riu de la mort, i DEBUT dels clowns parodistes musicals

VINCENT & FILIPI

Dissabte i diumenge, dos únics concerts vocals per l'Associació de Mestres de Moràvia (Txecoslovàquia), sota la direcció del mestre F. VÁCH.

FRONTÓ NOVETATS

Avui, dilluns, tarda, a les 4.15, **Guruceaga - Navas** contra **Onaindia I - Aldazabal.** Nit, a les 10.15, **Azumendi - Navarrete** contra **Gabriel I - Azpiri.** Detalls per cartells.

Palau de la Música Catalana

Un gran concert de Duos clàssics i romàntics i Lieder

C. BADIA D'AGUSTÍ, EMILI VENDRELL, PERE VALLRIBERA

Diumenge vinent, tarda. Localitats: U. M. E., Passeig de Gràcia, 54.

MAISON DOREE

Gran èxit

de

Jaume Planas

i els seus

DISCOS VIVENTS

La formidable orquestra

d'Art, Ritme i Frivolitat

TEATRE BARCELONA. — *Companyia de comedia* Maria Palou.— *Avui, dilluns, tarda*: Lo cursi. — *Nit*: Mamá. — *Dimecres. Estrena de la comedia de Jacint Benavente,* Los andrajos de la púrpura. — *Important*: *Són anullats els* passis *de les anteriors temporades.*

BOXA

NOU MÓN Barcelona-Ring

Dimecres, dia 13, a les 10 nit

MICÓ contra el francès **FERRET**

(pesos lleugers)

Comiat de Micó del nostre públic, arran de la seva immediata actuació a Paris

DAUFI contra CRUZ

(pesos forts)

COLISEUM

Avui, tarda, estrena

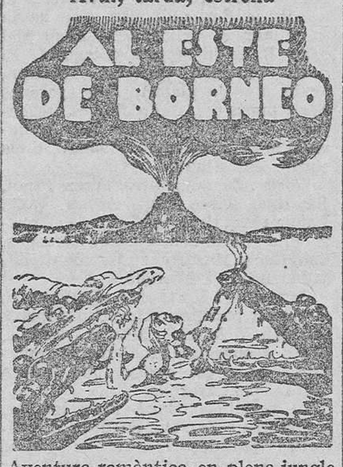

Aventura romàntica en plena jungla

Bat tots els records de l'emoció

PEL·LÍCULA PARLADA EN ESPANYOL PER DOBLES

COLISEUM

Avui, tarda, contínua de 4 a 8

Nit a les 10

Estamos en París (Cómica Universal) **Revista Paramount** (explicada en espanyol) - **La Escama del Crimen** (Dibuixos) i **Al Este de Borneo** (Producció Universal)

RIURE ES SABER VIURE

i mai no riureu tant com si veieu l'actriu més còmica del món MARIE DRESLER amb POLLY MORAN en

GORDAS Y FLACAS

o

EL ARTE DE ADELGAZAR

M. G. M.

L'èxit més gran que es coneix, el qual es projecta avui al

URQUINAONA

CINE PRINCIPAL PALACE

Avui, dilluns, **Revista Paramount Varietats i Luces de la Ciudad** por Charles Chaplin

CINEMA RAMBLES

(Abans Príncep Alfons)

Rambla Centre, 36-38. Teléf. 18972

Avui, AMOR ENTRE NIEVE, comèdia muda per Harry Lietke.

ATRACCIÓN SONORA

DÍA DE CARRERAS, Dibuixos sonors

TODO POR EL AIRE, supercomèdia sonora pel dinàmic WILLIAM HAINES. SESSIÓ CONTINUA

CINEMA PARÍS

Portal de l'Angel 11 i 13

Telèfon 14544

Tarda, 4.30 Nit, 9.45

Revista Paramount, ME VOY A PARÍS. La gentil ROSETA MORENO en el seu gran èxit **GENTE ALEGRE,** amb ROBERT REY i RAMON PEREDA

Preus: Preferència, 1'50 - Especial, 0'80 pessetes.

XILE CINEMA. — *Avui, dilluns*: Revista Paramount; Teatro flotante (*dibuixos sonors*); Noche de Nueva York (*muda*), *per Norma Talmagde*; Puerto infernal (*sonora*), *per Lupe Vélez.* — *Dijous*: Fermín Galán.

SALÓ VENUS SPORT

Tigre, 27. - Barcelona

Extraordinari

BALL CASTIÇ

organitzat per la **PENYA SI-HOME-NO**

Dissapte, 16 de gener de 1932, a dos quarts d'onze de la nit. - Instalació d'un lloc típic de CHURROS i MANZANILLA en el qual se serviran els saborosos CHATOS CON TAPA

FANTASIO. — *Avui, dilluns*: Noticiari Fox. Bañera musical (*dibuixos*); *gran éxit de Brigitte Helm i Willy Fritsch, en la superproducció Ufa*: Ordenes Secretas.

SALONS CINÆS

Tívoli

Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit, *Trader Horn* (Edwine Booth i Harry Garey, 4 i 6.15 tarda, 10.10 nit).

Fèmina

Avui, dilluns, tarda, a las 4, i nit, a les 10. *Politiquerias* (en castellà), Stan Laurel i Oliver Hardy.

Kursaal

Avui, dilluns, 4 tarda, *Estudiantina* (Ramón Novarro), nit, sessió especial «Palestra». *La taqui-meca* (Mary Glory.

Capitol

Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit, *Ingagi*, (4.22 i 6.27 tarda, i 11.05 nit).

Catalunya

Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit, *El Código penal* (en castellà), Carlos Villarias i Barry Norton.

Lido Cinema

Avui, dilluns, 4 tarda i 10 nit, *Romanza sentimental* i *Eliseo.*

GRAN PESSEBRE DEL FOMENT DE LES ARTS DECORATIVES

Passeig de Gràcia, 57, tèl. 79681

La direcció del Gran Pessebre que el Foment de les Arts Decoratives ha bastit en un esplèndid i espaiós local del Passeig de Gràcia ha acoblat per a la vinent setmana una sèrie de concerts, amb els quals es donarà a conèixer al nostre públic les més importants manifestacions musicals, l'esperit de les quals més s'agermana amb l'espectacle. El programa és el següent:

Dilluns i dimarts, en sessió ordinària, cantarà l'Escolania Sant Jordi, dirigida pel mestre Camarasa.

Dimecres, en la sessió especial de les set de la tarda, el violinista senyor Alòs, acompanyat al piano per la seva germana Carme, descabdellarà un selecte i variadíssim programa. La vàlua dels tals artistes augura un èxit esclatant. Fem remarcar que són pensionats a París per la Diputació.

Dijous, en sessió especial, a les set de la tarda, el conegudíssim foklorista senyor Serra i Boldú dissertarà sobre la cançó catalana a través de la vida de Jesús. Collaboraran amb el senyor Serra i Boldú la cantatriu senyoreta Maria del Carme Aimat i el mestre Joan B. Lambert. Els grans coneixements del senyor Serra i Boldú i la vàlua artística de la senyoreta Aimat i del mestre Lambert seran motiu més que sobrat per augurar ja per endavant un feliç succés.

Divendres, l'Escola Sant Jordi, dirigida pel mestre Camarasa, reprendrà la seva actuació en les sessions de la tarda.

Finalment, dissabte ,en sessió especial, a dos quarts de sis de la tarda, una massa choral formada per elements de la Capella de Música de l'Església de Sant Pere de Terrassa, dirigida pel mestre Joan Tomàs, farà escoltar les seves belles cantades. Sabem que a Terrassa ha estat ben acollida la cooperació que la direcció del Gran Pessebre ha aportat a l'espectacle.

No cal dir com celebrem que entitats com el Foment de les Arts Decoratives cooperin amb el major fervor a procurar per al nostre poble aquelles manifestacions que tant ens honoren. Així, també, i considerent l'èxit obtingut amb l'Exposició que han bastit en els vestíbuls del local, ha pres l'acord perquè així pugui el públic de Barcelona admirar tan bella manifestació.

Ens prega la Direcció del Gran Pessebre de fer avinent a totes aquelles persones generoses que vulguin facilitar entrades a Associacions i Establiments benèfics, que passin per la Direcció, en el mateix local del Passeig de Gràcia, núm. 57, de sis a set de la tarda.

AMBROS CARRION A L'ATENEU ENCICLOPEDIC

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular, començarà avui, dilluns, a les vuit de la nit, un curset sobre teatre, a càrrec del senyor Ambròs Carrion. La primera conferència versarà sobre els temes «El teatre. La seva importància i utilitat. La seva funció social. Origen de l'art dramàtic».

EL MÍTING DIT D'AFIRMACIÓ DE LLIBERTAT HUMANA AL PALAU DE PROJECCIONS

Ahir ,a les quatre de la tarda, tingué lloc al Palau de Projeccions, dels Jardins de Montjuïc, el míting contra la guerra i dit d'afirmació de llibertat humana. L'acte era organitzat per la Confederació Nacional del Treball, Federació anarquista i grups culturals llibertaris.

S'havia fet una gran propaganda entre els obrers a favor d'aquest acte. Propaganda la qual donà per resultat que, a l'hora de començar, el local estés ple de gom a gom. Era tanta la concurrència que restà sense poder entrar a la sala on se celebrava el míting, que calgué que els mateixos oradors que hi prenien part repetissin a fora de la dita sala d'actes, llurs discursos.

Manuel Pérez, com a president de l'acte, féu un petit discurs d'obertura, presentant al propagandista social i antimilitarista francés Georges Pioch, el qual també havia de prendre part en aquell míting. Al mateix temps excusà que no pogués adreçar la paraula l'orador anunciat M. Odeon, per no haver pogut obtenir — digué — el visat deu seu passaport a la frontera.

Acollit per una gran salva d'aplaudiments, el susdit Georges Pioch inicià el seu discurs en francès. Donà les gràcies per l'acollida que se li havia fet, i entrà tot seguit en matèria, no sense que abans dediqués sentides frases d'elogi pels militants allà presents, que ell ja havia conegut alguns d'ells en temps de llur exili a França.

Digué que la veritable República encara no havia estat instaurada a Espanya. Després d'insistir extensament sobre aquest punt de vista, féu una violent diatriba contra la guerra. Guerra que, segons ell, s'aproxima altra vegada, posant en perill tota la societat civilitzada.

D'aquesta amenaça indefugible en féu responsable la societat capitalista.

A continuació parlaren Josep Alverola i Cano Ruiz, i, en darrer terme, Garcia Oliver.

El president Pérez donà lectura a la traducció castellana del discurs, que, en començar, havia pronunciat en francès Georges Pioch. Llegí també un gran nombre d'adhesions.

Com a clausura de l'acte llegí una sollicitud perquè tots els assistents acordessin demanar la llibertat dels presos socials.

Així s'acordà demanar-ho al governador civil.

A LA COOPERATIVA LA FLOR DE MAIG

LONX A HONOR DE REGIDOR SENYOR GRISÓ

Ahir matí es celebrà, a l'estatge de la Cooperativa La Flor de Maig, organitzat pel Comitè polític del districte IX, un brillant homenatge al regidor senyor Joan Grisó Decarrega.

L'espaiosa sala de festes estava atapeïda d'obrers, entre els quals hi havia, també, moltes dones.

Feien costat a l'homenatjat, a la presidència, els senyors Antoni Montaner, Jordi J. Vinaixa, els regidors Ulled, Samblancat, Herèdia, Salvat i Ruiz; els ex-regidors Morales Pareja, Carví, Navés i Domènech; el president del Comitè polític del Partit radical senyor Boada, el senyor Josep Juncal i les senyoretes del Grup Femení Republicà Radical, Gallinat i Sánchez-Hidalgo. Hi havia, també, la senyora de l'homenatjat, a la qual hom féu ofrena d'un ram de flors amb una llaçada tricolor.

Després d'uns mots de gratitud del senyor Grisó, pronunciaren sengles parlaments d'elogi tots els senyors esmentats. El senyor Ulled féu constar que duia la representació dels senyors Giralt i Joan Pich.

Immediatament fou lliurat al senyor Grisó un valuós pergamí, i l'homenatjat agraí novament l'obsequi.

Aquest acte importantíssim acabà prop de les dues de la tarda.

El ball castiç de la Penya Sí-home-no

Dissabte vinent, dia 16, se celebrarà, al Venus Sport, un extraordinari *ball castís*, organitzat per la coneguda colla Sí-home-no, esent inaugurat aquest dia l'ornament propietat de l'esmentada colla, que representa La Rosaleda del Parc de Montjuïc. Hi haurà la típica venda de xurros i *manzanilla*, i seran servits, també, els suculents xatos amb tapa. Els balls seran amenitzats per la banda Venus Sport. Com que de l'organització d'aquesta festa en té cura el simpàtic Joanet Elies, ja no cal dir que l'èxit serà dels més sorollosos. El Jazz-Manubrio Batlló també pendrà part a la festa.

REUNIO DE CREDITORS DEL BANC DE CATALUNYA

A la Plaça de Comerç, n.° 3, ahir, diumenge, al matí, es celebrà una reunió de creditors del Banc de Catalunya, per tal de donar compte, la Comissió que fou designada en l'anterior Assemblea, de les gestions portades a terme.

Presidí el senyor E. Mata, el qual explicà l'objecte de la reunó i diferents gestions realitzades per obtenir un projecte de conveni, el text del qual fou donat a conèixer pel senyor J. Genové.

El senyor Jaume Surroca exposà la conveniència que existís entre tots el més gran interès i unitat, per tal de fer una tasca pràctica. Es referí a la laboriosa gestió del projecte de conveni i a les moltes dificultats que calgué vèncer per obtenir un canvi de criteri per part dels dirigents del Banc de Catalunya.

El senyor Josep Mascaró llegí una detallada memòria de tots els actes, gestions i desenvolupament de les negociacions fins arribar a l'etapa actual d'aquest dissortat assumpte; posà de relleu els avantatges obtinguts dins del possible, però sense considerar que fos ell qui hagi de defensar-ho, ans bé, solament explicar l'abast del mateix, perquè després, els interessats, estampin o no llur signatura, d'acord amb el criteri que tinguin.

El senyor Joaquim Armisèn recordà que la comisió nomenada al Palau de Montjuïc havia de collaborar, en virtut del mandat confiat, amb l'Associació de creditors que havia estat formada, per tal d'evitar divisions entre ells, com també que tenien l'obligació de redactar un conveni. Explicà que ha calgut vèncer moltes resistències fins aconseguir que el Banc accepti d'anar a la liquidació, en lloc de continuar com pretenia, com igualment que la liquidació sigui feta pels mateixos creditors. Manifestà que, en virtut del redactat del projecte de conveni, queda salvat el dret dels creditors, que ja utilitzen alguns senyors mitjançant querella, d'exigir les responsabilitats de totes classes, com encara que es senyali el termini de tres anys per acabar la liquidació. Explicà les diferències entre el règim de fallida i el de suspensió, i considerà més avantatjós aquest darrer. Féu notar que de no obtenir-se la signatura dels tres cinquèns del capital, automàticament l'assumpte aniria a la fallida, la qual cosa ocorrerà el 17 de febrer, si abans no es troba una solució que ho privi. Demanà que s'estudiï el conveni que ha estat redactat de bona fe, i no pas com el millor, sinó com el menys dolent.

El senyor Pere Badia, de Malgrat, resumí l'acte. Afegí que solament per fer honor a la confiança dipositada en la comissió que havia de collaborar en l'associació, ha pogut resistir les molèsties del càrrec. Digué que una vegada presentat un projecte de conveni, són els mateixos interessats els que l'han d'estudiar, sense excitacions ni estímuls; no demana, doncs, l'agraïment de ningú, ni admetrà recriminacions, puix que davant la indefensa per part de les lleis, s'ha fet el que s'ha pogut. Considerà que un dels punts més importants, una vegada obtinguda la conformitat a la cessió de tot l'actiu als creditors perquè es facin ells mateixos el pagament, és l'encert en la designació dels sis liquidadors que corresponen als creditors ordinaris. Combaté de manera enèrgica el fet que encara no hagi pagat algun conseller, el que deu al Banc; estimà que és la primera cosa que haurien de fer.

Després de parlar diversos senyors, i de llegir-se una lletra rebuda del Ministeri de Justícia, s'acabà l'acte, després d'acordar-se de celebrar-ne d'altres en el mateix sentit.

VIII CONCURS DE L'AGRUPACIÓ FOTOGRAFICA DE CATALUNYA

Als salons de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya, ahir, al matí, fou inaugurada una interessant exposició de fotografies.

Assistiren: el regidor senyor Marlés, en representació de l'alcalde; un delegat del rector de la Universitat; el senyor Marinello, per la Societat d'Atracció de Forasters; el president del Centre Excursionista de Catalunya; diferents representacions de societats, i nombrós públic.

Féu ús de la paraula el president de l'Agrupació, el qual explicà la finalitat de l'acte, i agraí als concurrents llur assistència.

El senyor Marlés felicità l'entitat per l'organització del concurs i els expositors per concórrer en una forma tan brillant. També parlà en termes anàlegs el delegat del rector. Els assistents foren obsequiats amb un lonx.

El veredicte del Jurat qualificador fou el següent:

Trofeu de l'entitat, premi d'honor: Claudi Carbonell. Medalla d'or: Joan Porqueres. Medalla d'argent daurada: Francesc Ponti, Francesc Fosc, Josep Marimon, Rafael Martínez, Francesc Julià, Josep M.ª Vilaseca, Adrià Pardos. Medalles d'argent: Teodor Ripoll (3), Lluís Bouffard, Joaquim Gasca, Antoni Campanyà, Francesc Ponti, Joan Mestres, Lluís Corbella, Josep Pujol. Medalles de bronze: Antoni Campanyà, Jaume Roca, Josep M.ª Lladó, Joan Font, entre d'altres.

L'exposició consta de 144 fotografies planes i 139 clixés estereoscòpics.

NOTES POLÍTIQUES

MITING PER A PROTESTAR DE L'IMPOST D'UTILITATS

Ahir, al matí, es celebrà al Palau de Projeccions, el míting organitzat pel Sindicat Mercantil de Barcelona, per a protestar de l'impost d'utilitats. Hi acudí força públic.

El senyor Herera ocupà la presidència de l'acte; féu el resum de l'acte i féu notar la seva importància. Abans havien fet ús de la paraula i pronunciaren sengles ardits parlaments els companys Panadés Olivo, Agustí, Freginals i un delegat de la Federación Local dels Sindicats Unics de Barcelona; tots foren molt aplaudits.

MITING SOCIALISTA

Ahir, al matí, va tenir lloc, a la bariada de Sant Gervasi, un míting organitzat per la Unió Socialista de Catalunya, amb motiu de la inauguració de la secció del districte III, afecta a l'ementada Unió.

Varen fer ús de la paraula els senyors Rossell Montaner, Muntanyà, el secretari de la Unió Socialista de Catalunya i el senyor Campalans, qui, en resumir els parlaments que es pronunciaren, esmentà el seu recent viatge a Rússia i insistí en la necesistat que el proletari català s'organitzi enquadrat en l'amor a Catalunya i a les teories socialistes, de les quals l'orador en féu una fervorosa apologia. Va ésser molt aplaudit en acabar la dissertació.

A l'acte hi assistí nombrosa concurrència.

HOMENATGE ALS HEROIS DE SARRIA DE 1874

Organitzat per la Penya Veterans Federals, ahir tingué lloc un homenatge als republicans federals que caigueren a Sarrià el 1874.

A la Plaça del Duc de Gandia es formà la comitiva, on figuraven els estendards de la Fraternitat Radical de Sabadell, la Joventut Republicana Radical de Gràcia, de l'entitat organitzadora Penya Veterans Federals, de la Joventut Republicana del Districte II, de l'Ateneu Republicà Federal del Districte VII i d'*El Diluvio*; totes aquestes representacions ostentaven nombrós acompanyament, entre el qual es destacaven algunes dames.

Entre altres delegacions que de moment no recordem, veiérem: la Unió Republicana de Gràcia; l'alcalde de Masquefa, Joan Bonastre; del Centre Radical de Les Corts; del Centre Català d'Esquerra del Clot, del Centre Federal de Sans; el capità senyor Medrano; el Cap de la Joventut Federal, senyor Terradelles, i els nostres companys en la premsa senyors Sàiz de Morales i Serra Crespo.

Un cop arribats al cementiri, i davant la tomba dels homenatjats, pronunciaren expressives alocucions els senyors Roselló, qui parlà en nom de la premsa de Barcelona; el senyor Bonastre, alcalde de Masquefa; el senyor Robert, veterà de la Penya Federal; i un representant de la propietat de Sarrià. Clogué els parlaments, en nom de l'entitat organitzadora, el senyor Sala.

Tots els oradors foren molt aplaudits.

CASA DE CARITAT

SERVEI PÚBLIC DE POMPES FÚNEBRES

DIRECCIÓ I OFICINES: Edifici de la Casa de Caritat, carrer de Torres Amat, 8 (prop de la Plaça de Sepúlveda). Telèfons 16524, 16525 i 16526.

SUBCENTRALS: Carrers de la Creu Coberta, 91 (Telèf. 33761) i Clot, 80 (Telèf. 50461).

SUCURSALS: Sarrià, Carrer Major, 49. Telèf. 73632. Poble Nou, Passeig del Triomf, 17. Telèfon 52012. Sant Andreu, carrer de Sant Andreu, 221. Telèf. 51051. Les Corts, Plaça del Centre, 4. Telèfon 33471.

BADALONA: Ral, 110. Telèfon 87 B.

HOSPITALET: Central, carrer de Laureà Miró, 60 (Telèf. 33). Sucursals, carrers de Progrés, 61 (Telèfon 31227), i Pi i Margall (Telèfon 31226).

SANTA COLOMA DE GRAMANET: Anselm Claver, 13.

NOTES NECROLÓGIQUES

ENTERROS I SUFRAGIS

CARME MOMPLET I XAMENÍ

VÍDUA DE RIBOT

FINÀ AHIR

AVUÍ, DILLUNS, A LES 3 DE LA TARDA, S'EFECTUARA L'ENTERRAMENT, SORTINT DEL CARRER DE BORRELL, N.° 122.

Ahir morí a la nostra ciutat la virtuosa senyora Carme Momplet i Xamení, vídua de Ribot, confortada amb els sants sagraments i la benedicció apostòlica.

L'acte de l'enterrament tindrà lloc aquesta tarda, a l s tres, sortint la comitiva del carrer de Borrell, n.° 122, per anar a la parròquia de Sant Josep Oriol, i després al Cementiri del S. O., on rebrà sepultura cristiana.

Als seus apesarats: fills senyora Carme, senyors Antoni, Josep M.ª i Francesc, S. J. (absent); fills polítics senyor Raimon Escudero i senyora Maria Teresa Giménez; néts Francesc, Maria Assumpció, Josep M.ª i Agustí; la seva germana, germans polítics, cosins i altres familiars (presents i absents), els oferim el testimoniatge del nostre condol.

FRANCESC RIERA I ORDEIX

FINÀ AHIR

AVUI, DILLUNS, A LES 3.30 DE LA TARDA, S'EFECTUARA L'ENTERRAMENT. EL SEGUICI MORTUORI SORTIRÁ DEL PASSEIG DEL BORN, N.° 19.

Ahir morí a Barcelona el senyor Francesc Riera i Ordeix, després d'haver rebut els sants sagraments i la benedicció apostòlica.

L'acte de l'enterrament tindrà lloc aquesta tarda, a dos quarts de quatre. La comitiva sortirà del domicili del difunt, Passeig del Born, n.° 19, i es dirigirà a la parròquia de Santa Maria del Mar, i després al Cementiri de l'Est, on rebrà cristiana sepultura.

A la seva desconhortada esposa, senyora Teresa Constansó, als seus fills Josep i Teresa, als seus fills polítics Esperança Constansó i Jaume Sabater, i als seus nét, germans, cunyats, nebots, cosins i altres parents, els oferim el testimoni del nostre condol.

LA NENA

LLUÏSA PONSETI I MARINÉ

MORÍ AHIR, ALS 11 ANYS D'EDAT

A les 10 del matí de demà, dimarts, tindrà lloc l'enterrament. La comitiva sortirà del Passeig del Mont, 36.

L'acte de l'enterrament tindrà lloc el dimarts, dia 12, a les deu del matí, sortint la comitiva del Passeig del Mont, n.° 36 (Barri de la Salut), per a acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Sant Joan, i després al Cementiri Nou, on rebrà sepultura cristiana.

Als seus desconsolats pares Josep M.ª i Assumció, avi Jaume Mariné, germans Josep M.ª i Jordi, ties, cosins, els seus padrins, família tota i les raons socials *Josep Girona* i *Elèctrica del Montseny, S. A.*, els trametem des d'aquestes columnes el testimoni del nostre més sentit condol.

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte

FULL OFICIAL DEL DILLUNS
DE BARCELONA

DILLUNS, 11 DE GENER DE 1932 — ADMINISTRACIÓ : CASA DE CARITAT : MONTALEGRE, N.º 5 : BARCELONA : TELÈFON 24770 — NOMBRE 316 : 10 CÈNTIMS

Cross motociclista

FERRAN ARANDA

guanyà ahir la primera prova per camins de muntanya

organitzada pel Moto Club Catalunya

A les onze del matí fou donada la sortida al primer inscrit de la prova, i seguidament als restants, fins a tretze. Els n.s 6 i 15 no es presentaren. Malgrat que el temps no era gaire favorable, la cursa fou presenciada per nombrosos esportius, que fruïren dels moments emocionants i de la valentia dels corredors en un circuit amb força dificultats. La cursa era reservada a motocicletes de tots els cilindratges, disputant-se damunt un trajecte de drecera de muntanya, que començava a la Torre del Baró (quilòmetre 8'050 de la carretera de Barcelona a Ribes) i acabava al poble de Sardanyola. Uns 13 quilòmetres en total.

El resultat fou : 1. Ferran Aranda, «Rudge», 500 c. c., en 20 m. 16 s. 2/10; 2. Pateck, «A. J. S.», 250 c. c., en 20 m. 45 s. 2/10; 3. Pau Sagnier, «Norton 500 c. c.», 20 m. 47 s.; 4. Faura «Rudge 350», 20 m. 52 s.; 5. Darresco «Norton 350», 21 m. 30 s.; 6. Porthos «Rudge», 500 c. c., 21 m. 42 s.; 7. Rafael Nogueras «Willards 250 c. c.», 22 m. 6 s. 4/10; 8. Manuel Marqués «A. J. S. 250», 22 m. 58 s.; 9. Joan Pinyol «Douglas 600», 24 m. 20 s. 4/10; 10. Joan F. Bieger, «Simó 150», 24 m. 21 s. 2/10; 11. Emili Tintoré, «Dunelt 250», 24 m. 23 s. 8/10.

S'és constituïda l'Amical dels managers de Catalunya

Convocats per la Comissió organitzadora de l'Amical de Managers, el diumenge es varen reunir els managers afiliats a la Federació Catalana de Boxa, els quals varen, per unanimitat, acordar fundar l'Amical, d'acord amb els estatuts aprovats pel Govern.

Una vegada constituïda l'entitat, que no té altra finalitat que la defensa dels interessos morals i materials de tots els seus afiliats, es va procedir a l'elecció de la Junta directiva, la qual quedà proclamada, segons el resultat de la votació, com segueix:

President, Joaquim Rubió; vice-president, Pere Sàez; secretari, Robert Llorenç; sots-secretari, Josep Turmo; tresorer, Alfons Goya; comptador, Josep Comes; vocal primer, Manuel Artero; vocal segon, Joan Ponç; vocal tercer, Marian Abella; vocal quart, Toribi Parent, i vocal cinquè, Francesc Soler.

La Junta, després de prendre possessió dels càrrecs, es creu en el deure de declarar que el fi de l'entitat no és altre que la defensa dels interessos morals i materials dels seus associats, no cap lluita contra les empreses, com interessadament s'ha volgut insinuar, car l'Amical està disposada a col·laborar amb totes les empreses que organitzin o vulguin organitzar acceptant les disposicions de la Federació Catalana de Boxa.

L'Amical es posarà en relació amb tots els organitzadors d'Espanya i de l'estranger, i crearà una oficina d'informació i orientació professional a benefici dels associats, així com, també, la mútua de boxadors.

Dimecres, al Nou Món

MICÓ contra el francés FERRET

en matx de comiat del boxador català amb el públic barceloní

Per haver estat suspesa novament la signatura del combat de revenja Tunero-«El leñero», la vetllada de la setmana que ve es celebrarà al Nou Món, a base del gran combat que estilista Micó contra el conegut boxador francès Ferret, el qual compta amb una victòria damunt Ros.

Per a comiat dels amateurs de Barcelona, Micó tindrà sens dubte l'adversari més fort i més perillós que se li ha posat enfront, puix que les característiques de Ferret són sempre les d'obligar el seu adversari a lluitar sense repòs durant tots els rounds.

Al penúltim combat el mig fort Dauffi, que ha demostrat trobar-se en gran forma en els últims combats, es posarà al davant del santanderí German Cruz, gran pegador, que acaba de vèncer per k. o., en nou combats, dels onze que porta fets.

Midge Wolgast, campió oficiós del món del pes mosca, voldria lluitar contra el veritable campió Young Pérez

París, 10. — Midget Wolgast és considerat als Estats Units com el veritable campió del món de pes mosca, però no essent més que el campió oficiós, voldria tenir un combat contra Young Pèrez, el campió del món oficial, fos als Estats Units o fos a Europa. Un combat com aquest constituiria un èxit grandiós, en qualsevol lloc que se celebrés.

PAULI UZCUDUN TE UN ALTRE MANAGER

El combat vinent serà el dia 15, contra King Lewinski

New York, 10. — El pes fort basc Paulí Uzcudun, que sofreix des de fa dos anys un eclipsi en la seva carrera que havia estat tan brillant, va a canviar de manager, després del seu sojorn a l'Havana.

L'home que s'ocuparà dels interessos de l'antic llenyataire és Jimmy Johnston, el nou director de l'establiment de Madison Square Garden. El contracte ha estat signat per dos anys.

El proper combat d'Uzcudun tindrà lloc a l'Estadi de Xicago, el proper dia 15, contra King Levinski.

El Campionat Nacional de Lliga

ELS RESULTATS DE LA PRIMERA I SEGONA DIVISIÓ NO HAN FET VARIAR ELS LLOCS CONQUERITS FINS AVUI PELS EQUIPS CATALANS

A la tercera divisió, la desfeta del Martinenc, a Saragossa, és causa de la seva davallada al tercer lloc, passant a rellevar-lo al primer, el Júpiter

ELS RESULTATS

Primera divisió

Barcelona-Alavès	6-0
R. Santander-València	4-1
Madrid-Espanyol	3-0
Ath. Bilbao-Donòstia	5-1
Irún-Arenes	1-0

CLASSIFICACIO

Ath. Bilbao	6	4	2	0	17	5	10
Madrid	6	3	3	0	14	5	9
Barcelona	6	4	1	1	18	8	9
R. Santander	6	3	1	2	13	12	7
Arenes	6	2	2	2	11	11	6
Donòstia	6	3	0	3	17	11	6
Espanyol	6	2	0	4	9	14	4
València	6	1	2	3	8	16	4
Irún	6	1	1	4	6	20	3
Alavès	6	1	0	5	8	19	2

Segona divisió

Catalunya-Sevilla	0-2
Castelló-Múrcia	1-0
Betis-Ath. Madrid	5-1
D. Corunya-Oviedo	2-0
S. Gijon-Celta	3-1

CLASSIFICACIO

Oviedo	6	5	0	1	23	10	10
Betis	6	4	1	1	17	11	9
S. Gijon	6	3	1	2	13	11	7
Celta	6	3	0	3	11	15	6
Múrcia	6	3	0	3	12	10	6
D. Corunya	6	3	0	3	12	12	6
Aht. Madrid	6	2	1	3	12	16	5
Castelló	6	2	1	3	9	14	5
Sevilla	6	2	0	4	12	13	4
Catalunya	6	1	0	5	5	14	2

Tercera divisió

Primer grup

S. Avilesí-R. Ferrol	2-2

CLASSIFICACIO

Eirinya	3	2	0	1	6	5	4
S. Avilesí	3	1	1	1	8	6	3
Valladolid	2	1	0	1	4	5	2
R. Ferrol	2	0	1	1	3	5	1

Segon grup

Logronyo-Erandi	1-1
Baracaldo-Aurora	6-1

CLASSIFICACIO

Baracaldo	4	2	2	0	10	3	6
Osasuna	3	1	2	0	5	3	4
Erandi	3	1	2	0	5	3	4
Logronyo	3	0	2	1	2	4	2
Aurora	3	0	0	3	3	12	0

Tercer grup A

Mallorca-Badalona	2-1
Ibèria-Martinenc	2-0
Júpiter-Sabadell	4-1

CLASSIFICACIO

Júpiter	4	3	0	1	10	4	6
Ibèria	4	2	1	1	4	2	5
Martinenc	4	2	1	1	8	4	5
Sabadell	4	2	0	2	7	8	4
Mallorca	4	1	1	2	2	8	3
Badalona	4	0	1	3	3	8	1

Tercer grup B

Saguntí-G. València	1-2

CLASSIFICACIO

Saguntí	2	1	0	1	4	4	2
Llevant	2	1	0	1	5	5	2
Gimnàstic	2	1	0	1	4	4	2

Quart grup A

CLASSIFICACIO

Nacional	3	2	1	0	4	1	5
Còrdova	2	1	0	1	2	1	2
Malagueny	3	0	1	2	1	5	1

Quart guup B

Alacant-Elx	2-1
Imperial-Cartagena.....5	4-1

CLASSIFICACIO

Imperial	3	3	0	0	10	5	6
Alacant	3	2	0	1	7	6	4
Cartagena	2	1	0	1	5	6	2
Elx	2	0	0	2	2	4	0
Hèrcules	2	0	0	2	3	6	0

PRIMERA DIVISIÓ

BARCELONA, 6; ALAVES, 0

Amb bastant públic, sense, però, que el camp fos ple, fou jugat a Les Corts el partit entre el Barcelona i el Deportiu Alavès, el qual donà al primer una victòria esplendorosa. No obstant, l'onze visitant fou més enemic del que fa suposar el resultat, especialment a la primera part, en què hom pot assegurar que fou el que portà la major part en la lluita.

En efecte, un cop aconseguit el primer punt pel Barcelona, pocs moments després de començat el partit, els campions de Catalunya s'adormiren damunt els llorers; la ratlla mitja de l'Alavès s'ensenyorí del camp, i a no ésser per la nul·la eficàcia de la davantera alavesa davant la porta contrària, els supporters del Barcelona hauria passat una mala estona. En canvi, a la segona part, l'equip blau-vermell tornà pels seus furs, i obtingut el segon punt, l'Alavès s'abandona a la mercè del seu adversari; la seva ratlla mitja deixà d'ésser una barrera per als avenços del Barcelona, i un a un anaren entrant fins a sis gols a la xarxa que defensava Garay; el Barcelona assolí una de les victòries més esclatants del torneig.

El Barcelona no tingué una tarda completa; a la segona part, però, donà mostres de clara superioritat damunt el seu contrari. La seva davantera convertí en punts la majoria de les ocasions que se li presentaren. Ramon fou, si tenim present la seva actuació global durant el matx i el seu innegable entusiasme, el millor de la línia d'atac, seguint-lo en mèrits, Bestit. Goiburu no encertà a lligar les dues ales; Piera complí regularment, i Sagi fou mol poc efectiu. A la ratlla mitja, Arocha, que serví a la davantera amb precisió, fou el millor i un dels jugadors més bons de l'equip. Arnau l'ajudà, així mateix, encertadament. Zabalo i Alcoriza constituïren una bona ratlla defensiva, per més que hom veiés un xic desentrenat el primer, que reapareixia ahir. Nogués complí molt bé en totes les seves intervencions.

La línia millor de l'Alavès fou, sens dubte, la mitja, la qual aguantà tot el pes del partit a la primera part. A la segona, decaigué, continuant sol Antero, el millor home de l'equip, ferm al seu lloc. A la defensa, Deva snderà el seu company, i Garay no tingué gaires acasions de poder-se lluir. La davantera no fou gens eficaç, destacant Lecue i Ibarraran, lleugerament.

Escartín, al nostre entendre, féu un bon arbitratge. Amb tot, el públic no li perdonà el no haver donat penalty contra l'Alavès, per unes mans, que semblaren involuntàries, de Deva.

Els equips s'arrenglerearen així: *Barcelona*. — Nogués, Zabalo, Alcoriza, Arnau, Arocha, Gàmiz, Piera, Bestit, Goiburu, Ramon i Sagi. — *Alavès*: Garay, Arana, Deva, Urquiri, Antero, Fede, Paco, Aramburu, Ibarraran, Lecue i Echevarria.

Als tres minuts de joc de la primera part, un avenç de l'ala Piera-Bestit, acabà amb un xut d'aquest, que Garay desvià amb penes i treballs, i que Ramon, entrant a la rematada, endinsà la pilota a la xarxa. El Barcelona, durant aquesta primera part, tingué, encara, alguna altra ocasió de marcar, especialment una vegada en què dues rematades seguides de Ramon i Goiburu anaren a parar al pal. També, un cop de cap d'Aramburu, amb sortida de Nogués, no fou gol per miracle.

Als set minuts del segon temps, en franc domini de l'Alavès, una escapada de Goiburu, des de l'extrem, acaba amb un centre que Ramon envià a la xarxa, aconseguint el segon punt per al Barcelona. Als vein-i-tres minuts, un passi d'Arnau a Piera, amb una centrada justa d'aquest, fou recollit per Sagi, el qual, xutant de prop, marcà el tercer punt. Deu minuts després, una rematada de Bestit a un centre de Piera rebotà al pal, obligant a Arana a cedir còrner. El tirà Sagi, i Arnau, de lluny, envià un tret fortíssim, que es convertí en el quart gol; i amb prou feines era centrada novament la pilota, una altra centrada de Piera fou recollida per Bestit, cedint a Ramon, el qual, caçant-la al vol, obté el cinquè gol de la tarda. I finalment, un minut abans d'acabar, Arocha, de cap, aconseguí el sisè punt per als vencedors.

RACING DE SANTANDER, 4
VALENCIA, 1

Santander, 10. — Al camp del Sardinero assistí molt de públic, per tal de presenciar l'encontre Ràcing-València. El València fou rebut amb aplaudiments. En sortir al terreny de joc l'àrbitre guipuscoà Steinborn, fou objecte d'una gran xiulada, en recoid del seu a bitratge de l'any passat en l'encontre Arenas-Ràcing.

A la primera part dominà el Ràcing, el qual aconseguí dos gols, el primer per mitjà de Santi i el segon de Sisco. A la segona part reaccionà el València i aconseguí portar el joc al terreny contrari. Els santanderins es defensaren bé, especialment Ceballos. El Ràcing aconseguí el tercer punt, per mitjà de Cisco, en combinació amb Telete. Després el València marcà el seu gol per mitjà de Torredefló, el qual aprofità una fallada de Ceballos. Abans d'acabar l'encontre Larrinaga marcà el quart gol pels locals, en rematar un centre de Cisco.

Sobressortiren, pel València, Nebot Torregaray i Molina. Pel Ràcing, Solà, Ceballo, Garcia, Loredo i Cisco *Ràcing de Santander*. — Solà, Ceballos, Mendaro, Garcia, Oscar, Larrinoa, Santi, Loredo, Telete, Larrinaga i Cisco. *València*. — Nebot, Merenchon, Torregaray, Abdon, Conde, Torredefló, Vilanova, Navarro, Costa i Prieto.

MADRID, 3; ESPANYOL, 0

Madrid, 10. — Amb mitja entrada, a Chamartín ha estat jugat el partit lliga, entre el Madrid i l'Espanyol de Barcelona. Ha plogut durant quasi tot l'encontre.

A les ordres del viscaí Gumb, es formen així els equips : *Espanyol*. — Florenza, Arater, Moliner, Cristià, Layola, Pausas, Prat, Redó, Soler, Bosch i Jover. *Madrid*. — Vidal, Ciriaco, Quincoces, Leon, Prats, Peña, Lazcano, Vestit, Olivares, Hilario i Eugenio.

Al primer temps el Madrid marcà un gol, per mitjà d'Oliveres, en rematar una jugada de tota la davantera, la qual s'inicià des de la línia de defensa. Aquest gol l'aconseguiren els madrilenys al minut de començar l'encontre. Amb aquest resultat acabà la primera part.

A la segona, Leon llançà un centre, que rematà Eugenio. Rebutja fluix Florenza, i entre Olivares i Lazcano fiquen la pilota a la xarxa. El tercer gol fou aconseguit en una jugada personal i brillant d'Olivares, el qual burla la sortida de Florenza llançant un xut de cairell recte a gol; Lazcano, però, que es trobava fora de joc, remata la pilota, degut a la qual cosa protestaren d'aquest gol, i amb raó, els espanyolistes. L'àrbitre el donà per bo.

La impressió és que l'Espanyol s'ha portat com en altres encontres a Madrid. Manca de velocitat i manca de rematadors. Passà bé, jugà bé, però a l'hora de rematar, mancà que traduís el joc en cosa pràctica.

El Madrid no féu un gran encontre. Cal dir, però, que no el necessità, puix que portaven els seus avenços més perill a la meta de Florenza que els que portaven els davanters espanyolistes a la meta de Vidal.

Els millors del Madrid foren els defenses Ciriaco i Quincoces, especialment el primer. La línia mitgera, molt malament. A l'atac, l'únic, Olivares.

De l'Espanyol sobressortí Arater i Soler, el qual, en el centre de l'atac, féu un magnífic partit. L'arbitratge de Gumb pot ésser objecte de molts dubtes.

ATLETIC DE BILBAO, 5
DONOSTIA, 1

Bilbao, 10. — El partit ha estat jugat amb fort vent. El primer temps jugà l'Athlètic a favor d'aquest element, i aconseguí treure l'avantatge de 5 punts. Els marcaren en aquest primer temps tots els gols; el primer, per mitjà de Lafuente; el segon, per mitjà d'Uribe, en rematar un centre de Lafuente. Marcà el Donòstia el seu gol per mitjà de Cibero. El tercer de l'Atlètic el féu Roberto, en rematar un cop franc. El quart fou degut a Lafuente, i l'últim el marcà Uribe, aprofitant un altre cop franc.

Al segon temps el Donòstia jugà a favor del vent, però no aprofità aquesta circumstància i exercí un domini més gran l'Atlètic.

L'arbitratge de Melcon fou bo. Els equips s'arrenglerearen així : *Atlètic*. — Blasco, Moronat, Urquizu, Petreño, Muguerza, Roberto, Lafuente, Iraragorri, Bata, Uribe i Gorostiza.

Donòstia. — Beristany, Arana, Pérez, Amadeo, Ayestaran, Marculeta, Insausti, Cibero, Cholin, Bienzobas i Garmendia.

IRUN, 1; ARENAS, 0

Irún, 10. — Es jugà a l'Estadi Gal el partit Irún-Arenas. Assistí molt poc públic, degut al mal temps i a la vaga general existent a la regió.

A la primera part dominà més l'Arenas, que no sabé treure fruit del seu domini, ja que el joc s'havia de realtzar per baix. L'Arenas equivocà la seva tàctica, i la defensa irunesa aturà amb facilitat els seus atacs.

A la segona part, amb el canvi de terrenys, canvià la decoració del joc. Dominà més l'Irún, i als quinze minuts aconseguí l'únic gol, per mitjà d'Echezarreta, el qual rebé un passi d'Elizegui. La jugada l'inicià Gamborena, per un centre bombejat.

Arbitrà bé l'aragonès Adrados, i els equips s'arrenglerearen així:

Arenas. — Zarranoandia, Llantada, Arrieta, Cilaurren, Urresti, Gerardo, Bilabao, Saro, Garcia, Calero, Melchaca i Emilín.

Unió d'Irun. — Emery, Goyeneche, Mancisidor, Pedro Regeiro, Gamborena, Sotes, Azcona, Echezarreta, Elizegui, Cajo i Amunarri.

SEGONA DIVISIÓ

CATALUNYA, 0; SEVILLA, 2

De comú acord, ambdós equips, aquest partit s'efectuà al camp de l'Espanyol, per al campionat de Lliga segona divisió.

El Catalunya, malgrat jugar amb el seu característic entusiasme i afany, va ésser batut novament per un equip que tècnicament l'avantatja de manera notable. El Sevilla, sense que arribés, tampoc, a donar un rendiment que altres vegades ha donat, va fer prou amb aguantar l'atac roig que a la primera part fou lliurat amb molta persistència, i prop del final d'aquest primer temps trobà l'oportunitat de marcar un gol, el qual donà una avantatge evident per a després, a la segona part, imposar-se d'una manera quasi definitiva. El resum de la primera part pot ésser concretat en un joc impetuós, ràpid i ple d'afany per part del Catalunya, el qual arribà en determinats moments a pressionar amb insistència la porta sevillanista, mancant, però, al moment de la rematada, de l'encert necessari, i així varen perdre bones ocasions per a marcar. Particularment, Pequerul va tenir-ne una, excel·lent, que fallà en rematar massa alt. El Sevilla marcà el primer gol tres minuts abans de finir el primer temps, a causa d'una pífia de la defensa roja que aprofità Campanal, per tal de batre Cabo, que no va tenir encert suficient per deturar el tret.

A la segona part, el Sevilla efectuà un canvi entre Vantolrà i Adelantado, els quals permutaren llurs llocs, guanyant així la davantera major movilitat. Poc a poc el conjunt sevillista s'anà acoblant millor que a la primera part, i la defensa roja es va haver d'emprar a fons per tal de contenir l'ofensiva de l'adversari. L'equip gracienc realitzà alguna fugida que no va tenir conseqüències, degut a la poca consistència de la formació davantera. Topà, però, la seva temptativa, amb una defensa oportuna i encertada, que aviat allunyava els perills del seu camp. Moran va ésser un element excel·lent.

I en ple atac del Sevilla, Rey centrà a gol, Campanal recollí la bala i, d'una bona rematada rasa, l'introduí a la xarxa de Cabo.

Dirigí l'encontre, el madrileny Cangas Argüelles, amb força encert, i arrenglerà els equips tal com segueix: *Catalunya*. — Cabo, Claudio, Ibàñez, Burguete, Tomàs, Flaquer, Pequerul, Artigues, Burillo, Portuguès, i Esteve. *Sevilla*. — Bueno, Iglésias, Morant, Rey, Abad, Arroyo, Vantolrà, Adelantado, Campanal, Bracero i Brand.

TERCERA DIVISIÓ

IBERIA, 2; MARTINENC, 0

Saragossa, 10. — S'ha jugat el partit de Lliga corresponent a la tercera categoria entre el Martinenc, de Barcelona, i l'Ibèria d'aquesta.

L'encontre fou jugat amb certa duresa, que l'àrbitre no sapigué deturar, i els barcelonistes es queixaven dels «fouls» que els feien els aragonesos. Aquesta i l'handicap del terreny foren les causes que l'onze de Sant Martí perdés la partida.

MALLORCA, 2; BADALONA, 1

Palma, 10. — Amb bona entrada s'ha jugat l'encontre de tercera divisió de la Lliga, entre el Mallorca i el Badalona. La primera part acabà sense haver-se marcat cap gol. La segona va ésser més interessant, i hi aconseguiren els gols ambdós equips. El Mallorca marcà el primer punt per mitjà d'Antolín, i el segon, per Gomila. El gol del Badalona fou marcat per Forgues.

L'arbitratge d'Estapé va ésser bo.

JUPITER, 4; SABADELL, 1

La partida no sobresortí pel rendiment tècnic d'ambdós equips; si alguna cosa cal esmentar-ne fou la correcció amb què fou jugada. Per tant, no hi hagué aquells accidents tan característics en aquesta mena de lluites, on prenen part equips d'una rivalitat esportiva tan acusada.

Durant la primera part dominà lleugerament el Júpiter, el qual aconseguí anotar-se dos punts al seu favor, gràcies a l'efectivitat de la seva davantera. El primer s'apuntà als trenta minuts de joc, en ocasió d'un cop lliure que executà Mas; Barceló passà a Capdevila, el qual rematà el gol. Al cap de dos minuts de la jugada anterior, Capdevila s'escapà per l'extrem, i després d'esquivar Tena, s'internà i engegà una formidable canonada, que entrà per un angle, que valgué als seus el segon gol. En el transcurs d'aquest primer temps la davantera del Sabadell no arribà a compenetrar-se, i arribà amb grans dificultats, de tant en tant, davant el marc contrari. També a la defensa d'aquest equip es notà la inseguretat d'Oro; això féu que Giner hagués de cobrir la línia en vàries ocasions.

A la segona part el Júpiter continuà jugant molt millor que el seu contrincant. La seva ratlla de mitjos fou tothora l'artífex que conduí l'equip a l'atac, amb precisió i energia. En canvi, la del Sabadell, per la discreta actuació dels seus dos ales, no donà el rendiment necessari per imposar-se quan calia. Als trenta minuts d'aquesta segona part, Capdevila xutà de molt lluny, i Mota, en voler interceptar la trajectòria de la bala, l'entrà dins el seu mateix marc; fou el tercer gol per al Júpiter. L'equip local marcà el seu quart punt, als trenta-cinc minuts, degut a un gran tret d'Ortuño, que Capdevila acabà de rematar. Quan mancaven uns set minuts per acabar, un cop lliure tirat per Martí i rematat amb el cap per Rubies valgué al Sabadell el seu únic gol.

Arbitrà Boada, a les ordres del qual els equips s'arrenglerearen tal com segueix : *Júpiter*. — Sensano, Peix, Roure, Ortuño, Rosalenc, Obiols, Pérez, Capdevila, Llovera, Barceló i Mas. *Sabadell*. — Massip, Oro, Giner, Mota, Martí, Tena, Mata, Garreta, Calvet, Rúbies i Pèrez.

Del Campionat de la segona categoria preferent

PER AGRESSIÓ A L'ÀRBITRE, ES VA HAVER DE SUSPENDRE EL MATX HORTA-TERRASSA, CORRESPONENT A LA SEGONA FINAL DEL GRUP B

EL MARCADOR ASSENYALAVA 1-1 EN PRODUIR-SE ELS INCIDENTS

El camp de l'Horta s'emplen de gom a gom per tal de presenciar el partit de desigualament que havia de donar el primer classificat del grup B de la segona categoria. El partit anterior, jugat a Terrassa, acabà amb la victòria dels egarencs per 3 punts a 1, i el d'ahir es presentava «de vertadera emoció». Actuava d'àrbitre el senyor Planell, i els equips es formaren així:

Horta : Zarranz, Brió, Pérez, Piñol, Baudina, Ribó, Font, Arnan, Roig, Landa i Aguilera. — *Terrassa* : Agustí, Vila, Bartomeu, Castro, Recasens, Cadafalch, Mazarraza, Marrugat, Losada, Broto i Aratelis.

Arnan, de l'Horta, fou el qui marcà el primer punt, aprofitant una fluixa aclarida d'Agustí. Minuts després, Broto aconseguí l'igualament, rematant, molt col·locada, una pilota cedida per Aratells.

El partit continuà molt igualat, sobresortint Zarranz en dues magnífiques parades i lluint-se també Agustí en rebutjar un atac molt dur de l'ala esquerra de l'Horta. Durant aquest temps hi hagué alguna jugada dura, però que no feia esperar la fi desastrosa que tingué la partida.

En sortir del terreny l'àrbitre i els jugadors, un cop acabada la primera part, un individu agredí el senyor Planells, i en arremolinar-se el públic, intervingué la guàrdia civil, la qual desallotjà els encontorns dels vestuaris. Es produí un gran pànic entre el públic, i després de llarga estona hom féu saber al públic que el partit restava suspès a conseqüència de les lesions produïdes a l'àrbitre.

L'Assemblea general del Club Femení i d'Esports

Ahir, al matí, tingué lloc l'assemblea general del Club Femení i d'Esports, en la qual s'aprovà la renovació dels Estatuts i s'elegiren les noves Juntes, que han quedat constituïdes com segueix : Junta directiva. — Presidenta, Teresa Torrens; vice-presidenta, doctora Teresa Llaberia Sais; secretària general, Anna Murià; vice-secretària general, Consol Garcia i Guardiola; tresorera, Trinitat Altaba; comptadora, Rosa Prades; arxivera, Mercè Sagrera; vocals : Maria Teresa Vernet, Josefina Torrens, Dolors Soler Violant, Dolors Vallès, Pilar Gilabert, Josefina Figuerola de Cots.

Departament d'Actuació Social. — Presidenta, Maria Teresa Vernet; secretària, Anna Maria Martínez-Sagi, vocals : Anna Murià, Mercè Marco, Enriqueta Neau, Araceli Tena i Teresa Torrens.

Departament d'Esports. — Presidenta, Josefina Torrens; secretària, Trinitat Altaba; vocals : Rosa Pinyol, Josefina Artal, Roser Vergé, Rosa Castelltort i Teresa Torrens.

Ahir, a l'Estadi

En el festival del C. D. Siglo, la senyoreta Oliveras va batre el record d'Espanya dels 500 metres

Ahir el C. D. Siglo celebrà una sèrie d'actes arran de festejar el segon aniversari de la seva fundació. Entre els actes, esmentarem un festival atlètic a l'Estadi del Parc Municipal de Montjuïc, on es donà cabuda a diferents proves per a senyoretes.

La reunió tingué un important valor tècnic, puix que s'aconseguí depassar la marca dels 500 metres llisos femenins. En fou actora la campiona d'Espanya, senyoreta Oliveres. Coadjuvà a l'èxit, l'excel·lent performança de Pairet, del F. C. Badalona, als 3,000 metres.

Cal felicitar el C. D. Siglo per l'èxit aconseguit.

80 *metres (femenina)*

1.r Srta. Serra, en 12 s. 2/5.
2.n Rosa, 13 s. 1/5.
3.r Gómez.

500 *metres (femenina)*

1.r Srta. Oliveres, 1 m. 38 s. 1/5 (rècord d'Espanya).
2.n Mirapes.
3.r Rosa.

800 *metres llisos (homes)*

1.r González, Universitary, 2 m. 11 s.
2.n Font.
3.r Torres.

3,000 *metres (homes)*

1.r Pairet, Badalona, 9 m. 55 s. 3/5.
2.n Clemente.
3.r Briz.
4. Gallego.
5. Campos.

GRAU GARCIA GUANYA LA PROVA DE MARXA ATLETICA MASNOU - BARCELONA

Ahir, sobre el recorregut Masnou-Barcelona, tingué lloc una magnífica lluita entre Garcia-Font-Julià-Pellín. Fins al pont del Besòs, Garcia no es decidí a donar la batalla. Des d'aleshores començà a prendre avantatge sobre els seus seguidors; arribà inclús a portar-los un quilòmetre d'avantatge.

Per equips vencé el Barcelona. L'organització fou bona; se n'encarregà el Casal Barcelonista. En l'organització tècnica cooperà el Comitè provincial de Barcelona.

1, Grau Garcia, F. C. Barcelona, senior, 1 h. 32 m.

2, Angel Villac, La Mola de Terrassa, junior.

3, Francesc Julià, F. C. Badalona, junior.

4, Artur Medina, F. C. Barcelona; senior.

5, Bonaventura Font, F. C. Barcelona, junior.

6, J. Font, F. C. Barcelona, junior; 7, Francesc Prat, C. E. La Mola, junior; 8, R. Bartra, F. C. Barcelona, debutant; 9, Joan Julià, F. C. Badalona, junior; 10, Lluís Salesas, Olímpic, junior; 11, Josep Pagès, F. C. Badalona, debutant; 12, Josep Pinós, C. C. Júpiter, junior; 13, Joan Garay, Olímpic, debutant; 14, J. Martí, F. C. Barcelona, junior; 15, M. Arcs, F. C. Barcelona, junior; 16, Francesc Canals, F. C. Barcelona, debutant, i 17, J. Mitjà, Telefònica, junior.

Classificació social : F. C. Barcelona, 1—2—3—4—5=15.

Inscrits, 34; sortits, 19; arribats, 17.

Rugby a l'Estadi

L'UNIVERSITARI IGUALA A TRES GOLS, CONTRA UNA FORMACIO DE JUGADORS DE L'ESPANYOL, SANS, JOVENTUT I ESTADI CATALA

Allò que havia d'ésser selecció catalana B es traduí en un equip entre elements dels dos cercles més amunt esmentats.

Tot amb tot, l'encontre fou interessant, puix que la víctima propiciatòria, que era la selecció, jugà com mai ningú no hauria dit; per tant, l'Universitary féu un mal paper, ateses les seves pretensions sobre el susdit encontre, els comentaris dels quals eren favorables al quinze blanc.

El domini correspongué tothora als negres, que aconseguiren un assaig entre pals, que no transformaren.

A darrera hora l'Universitary igualà, gràcies a cop lliure davant pals.

Els equips s'arrenglerearen:

Equip negre. — Cases, Ruiz, Fernàndez, Gimeno, Nicollet, Mumbrú, Vives, Ciscar, Jeira, Pruat i Romero.

Universitary. — Sancho, Civil, Mongrell, Boy, Pechajà, Freixes, Mongrell, Peidró, Busquets, Nubiola, Perry, Brosa, Pelayo, Monolof i Luque.

L'arbitratge del senyor Duran, bé; El públic, nombrós.

Un club espanyol de rugby a Grenoble

París, 10. — A Grenoble es parla de la institució d'una societat de rugby espanyola, que serà la primera a França.

Es tracta del Sporting Club Espagnol, que practica el futbol amb gran èxit i ara va a dedicar-se també al rugby.

El torneig de Tenis Copa Nadal

EN ELS PARTITS FINALS, D'AHIR, LA PARELLA SAPRISA - A. DURALL GUANYA A. MAIER-SATRÚSTEGUI

A les pistes del Turó han estat celebrats els partits corresponents a aquest interessant concurs.

Tots els partits han estat fortament disputats. Sobresortí el de dobles homes, en el qual la parella guanyadora ha fet una formidable exhibició de joc compenetrat i ràpid, passant amb llur mobilitat i precisió Maier-Satrústegui, els quals han estat bastant lents.

Els resultats són els següents:

Individual home. — Maier venç Durall, per 6/2, 6/4.

Doble. — Saprissa-Durall vencen Maier-Satrústegui, per 8/6, 9/7, 6/4.

Criterium. — M. Puigmartí venç P. Casanoves, per 6/3 i 6/1.

Opinium. — Solà venç R. Andreu, per 6/2 i 6/2.

Mixtes. — Srta. Chailly-Boter venç Srta. Riera-Topete, per 6/2, 3/6 i 6/2.

Dobles handicap. — Pujol-Riera vencen Mompel-Xalabarder, per 3/6, 6/4 i 6/3.

Inhividual handicap. — Wolff venç Mateu, per 6/3 i 6/3.

E XIX Concurs del Pompeia

Amb gran animació han estat celebrats els partits corresponents a aquest interessant concurs. Els resultats són:

Gòmez venç Oliver, per 6/2 i 6/3; Solanes , a Vila, per 6/2, 4/6 i 6/1; Junqueres-Domènec, a Sagué-Be-leta, per 6/1 i 6/4; Boter, a Anguera, per 6/2 i 6/1; Darder, a Rovira, per 6/5 i 6/2; Junqueres-Domènec, vencen per w. o.; Roblom, a Bernús, per 6/5 i 6/5; J. Durall, a Saloco, per 6/3 i 6/4; Skymal, a Meana, per 7/5, 3/6 i 6/3; Juanico-Saprissa, a Boter-Casanoves, per 6/2 i 6/4; J. Durall, a Maya, per w. o.; Skymal, a Bernús, per 6/2 i 6/0; Durall, a Sagrera, per 6/3 i 6/4; Bial, a Tuneu, per 5/7, 6/3 i 10/8; Bernús-Anguera, a Meana, per 6/4 i 6/4; Juanico, a Anguera, per 8/6 i 6/1; Suqué, a Casanoves, per 18/16 i 20/18; Skymal, a Sabater, per 6/3 i 8/6; Gòmez, a Farrarons, per 4/6, 6/4 i 6/0; Boter, a Julià, per 6/0 i 6/0; Sagrera, a Ros, per 6/2 i 6/3.

Una altra victòria de Tilden

París, 10. — Tilden continua essent el campió invencible del tennis professional. Vincent Richards, que des de feia uns quants anys esperava l'ocasió de trobar-se amb el seu antic rival, fou vençut amb els resultats de 6-2, 6-3, 6-1.

Encara que «Vinnie», com li diuen als Estats Units, jugava millor que mai, es veié, des del primer set, que Tilden, qui també mostrava el seu joc més bo, el venceria.

Després d'aquesta batalla de *gegants*, els altres encontres foren una mica mancats d'interès. Hunter vencé Burke, per 6-4, 7-5. Tilder-Hunter venceren els alemanys Nuesslein-Najuch, per 5-7, 6-3, 9-7.

ANTONI OBIOLS guanyà ahir la primera cursa d'aficionats, organitzada per la U. V. E.

En el lloc fixat, es donà la sortida a vint-i-cinc corredors dels trenta inscrits que hi havia dins d'aquesta categoria, havent-se donat la senyal de partida a les deu en punt del matí.

Sense cap incident, ni accident que sentir, s'han efectuat els 50 quilòmetres, obtenint-se els següents resultats:

1, Antoni Obiols, 1 hora 29 m. 4 s.; 2, Baudili Valls, 1 h. 30 m. 32 s.; 3, Joan Lòpez, 1 h. 34 m.; 4, Josep Gil, 1 h. 34 m. 2 s.; 5, Miquel Ochoa, 1 h. 34 m. 10 s.; 6, Ferran Velilla, 1 h. 35 m. 4 s.; els altres, per l'ordre que segueix : Raquel Conesa, Joan Casas, Artur Carones, Llorenç Capdevila, Josep Cases, Vicenç Mingoal, Constantí Martí, Alexandre Casanoves, Ramon Vila, Enric Bargallo, Salvador Buendia.

Han deixat de classificar-se dos corredors, que arribaren a la meta, però resultà que varen ésser remolcats.

La segona cursa per a aficionats, tindrà lloc el dia 24 del que som.

PUJOL GUANYA EL CAMPIONAT SOCIAL DE LA UNIO CICLISTA REUS

Reus, 10. — Ha estat efectuada una cursa ciclista per al campionat social, organitzada per la Unió Ciclista de Reus. Es verificà a les onze del matí. La prova fou contra el rellotge. A les 10.45 es donà la sortida del primer corredor, i cada cinc minuts la dels altres.

Guanyà Pujols en 1 h. 7 m. 10 s.; 2, Gimènez, en 1 h. 7 m. 18 s.; 3, Nogués; 4, Pàmies, i 5, Porta. El recorregut fou de 36 quilòmetres.

El Campionat de Catalunya de basquet-ball

AHIR, CINQUENA JORNADA

ESPANYOL, 24; LAIETA, 19

Espanyol : Domingo (1), Borbonons (4), Gaso (2), Farré (17), Colomer (5).

Laietà : Pla (2), Martinell, Muscat (7), Alarcon (3) i Guix (8).

G. BADALONA, 16; ILURO, 17

Gimnàstica : Gol (2), Tena (4), Crestoni (4), Companys (6) i Martínez.

Iluro : G. Canal, Cordon (8), Costa (4), Arenal (3), Reumi (92).

El primer fou expulsat per agressió.

ESPORTIVA, 26; JUVENTUS, 55

Esportiva : Gener, Sauri, Ginés (14), Cosme (5) i Berga (7).

Juventus : Vila (2), Novas Massaguer (25), Esparcs (10) i Sangrés (18).

PATRIE, 32; BARCELONA, 19

Patrie : Salduga, Canal, Maunnier (8), Mitchel (15) i Grau (9).

Barcelona : Aumacelles, Carbonell, Hernàndez (3), Tomàs (10) i Borrell (6).

SEGONA DIVISIO

Montserrat-U. C. Joves. No es presentà el primer.

Iris, 21; Horta, 43.

Athlètic B.-Penya Coratje. Suspès per no comparèixer l'àrbitre.

C. C. Hospitalet, 20; Dinàmic, 14.

TERCERA DIVISIO

A. A. E. Franceses, 14; Atlas, 19.

U. U. Hospitalet, 17; C. N. Sabadell, 14.

Escletxes, 13; U. S. Cornellà, 28

Ministerio de Educación, Cultura y Deporte